

รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์

ปริญญานิพนธ์
ของ
กิตติมศักดิ์ สุขเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์

บทคัดย่อ
ของ
กิตติมศักดิ์ สุขเลิศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2546

กิตติมศักดิ์ สุขเลิศ. (2546). รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ ;
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ, อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ.

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันในการเล่น
ฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างที่
ใช้เป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยที่เข้าแข่งขันฟุตบอลไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์

ผลการศึกษาพบว่า

รูปแบบการรุกของทีมชาติไทย

1. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคออสตาริกา รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.96
2. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์ รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.84
3. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.48
4. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์ รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.90
5. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50

รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทย

1. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคออสตาริกา รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.65
2. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์ รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.11
3. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.68

4. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์ รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.91

5. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 267 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.91

FUTSAL PLAYING PATTERNS OF THAI NATIONAL TEAM
IN THE FUTSAL TIGER WORLD FIVE IN SINGAPORE

AN ABSTRACT
BY
KITTIMASAK SUKLERT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2003

Kittimasak Suklert. (2003). *Futsal Playing Patterns Of Thai National Team In The Futsal Tiger World Five In Singapore*. Master thesis, M.Ed (Physical Education) Bangkok : Graduate School Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst.Prof. Samatchai Noisiri, Mr. Thongchat Poocharoen.

This study was intended to study the patterns futsal competition in the futsal Tiger World Five in Singapore. The subjects Thai national team.

It was found as follows :

For the offensive patterns of Thai national team :

1. The most offensive patterns for Thai national team in the game with Costariga team as 2 : 2 for 35 times 30.96 % .
2. The most offensive patterns for Thai national team in the game with Holland team as 2 : 2 for 35 times 36.84 %.
3. The most offensive patterns for Thai national team in the game with China team as 2 : 2 for 69 times 59.48 %.
4. The most offensive patterns for Thai national team in the game with Singapore team as 2 : 2 for 68 times 51.90 %.
5. All four game offensive patterns for Thai national team as 2 : 2 for 207 times 45.50 %.

For the defensive patterns of Thai national team :

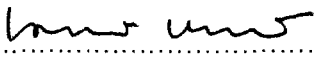
1. The most defensive patterns for Thai national team in the game with Costariga team as defensive zone 1 : 3 for 61 times 58.65 %.
2. The most defensive patterns for Thai national team in the game with Holland team as defensive zone 1 : 3 for 70 times 55.11 %.
3. The most defensive patterns for Thai national team in the game with China team as defensive zone 1 : 3 for 66 times 61.68 %.
4. The most defensive patterns for Thai national team in the game with Singapore team as defensive zone 1 : 3 for 70 times 56.91 %.
5. All four game defensive patterns for Thai national team as defensive zone 1 : 3 for 267 times 57.91 %.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์

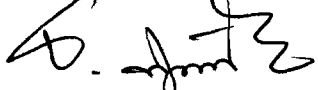
ของ
นายกิตติศักดิ์ สุขเลิศ

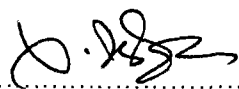
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพรณ์ หะวานนท์)
วันที่ .. เดือน .. พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ)

.....กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ชงชาติ พุเจริญ กรรมการควบคุม ปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ คณะกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และอาจารย์อาจหาญ ทรงงามทรัพย์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิจิตร เกตุแก้ว นายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์คุณอดีศักดิ์ เบญจศิริวรรณ ผู้จัดการทีมฟุตบอลทีมชาติไทยคุณสุเมธ อัครพงษ์ ผู้ฝึกสอนนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง อาจารย์วรวิทย์ ประรงค์ทอง และเพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจในการทำปริญญาโทฉบับนี้ จนสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาคุณพ่อ มาโนช สุขเลิศ คุณแม่ทองใบ สุขเลิศ คุณกานต์พิชชา คุณเอกลักษณ์ สุขเลิศ พี่ชายและน้องชาย ตลอดจนครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

กิตติมศักดิ์ สุขเลิศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ประวัติกีฬาฟุตบอล	5
การแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ	6
การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย	7
ผลงานในระดับนานาชาติของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย	8
การฝึกทักษะเบื้องต้นกีฬาฟุตบอล	9
ความแตกต่างระหว่างฟุตบอลกับฟุตบอล	11
หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก	13
หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
งานวิจัยในต่างประเทศ	19
งานวิจัยในประเทศ	21
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	27

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	48
บทย่อ	48
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	48
กลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	48
วิธีการจัดกระทำข้อมูล	48
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
อภิปรายผล	50
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	57
ภาคผนวก ก	58
ภาคผนวก ข	71
ประวัติย่อผู้วิจัย	76

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอ스타ริกา	29
2 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์	31
3 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน.....	33
4 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์	35
5 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง	37
6 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอ스타ริกา	39
7 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์	41
8 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน.....	43
9 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์.....	45
10 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง	47
11 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 2 : 2.....	59
12 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 แบบที่ 1.....	59
13 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 แบบที่ 2.....	60
14 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 2 : 1 : 1	60
15 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 แบบที่ 1	61
16 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 แบบที่ 2	61
17 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 แบบที่ 3	62
18 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 3 : 1.....	62
19 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 แบบที่ 1.....	63
20 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 แบบที่ 2.....	63
21 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 1 : 3.....	64
22 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 แบบที่ 1.....	64
23 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 แบบที่ 2.....	65
24 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 แบบที่ 3.....	65
25 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 1 : 2 : 1	66
26 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 แบบที่ 1	66
27 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 แบบที่ 2	67
28 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 1 : 1 : 2	67

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
29 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 แบบที่ 1	68
30 ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 แบบที่ 2	68
31 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการป้องกันแบบตัวต่อตัว	69
32 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการป้องกันแบบโซน 2 : 2	69
33 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการป้องกันแบบโซน 1 : 3	70
34 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการป้องกันแบบผสม	70

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยใน การแข่งขันกับทีมชาติคอ스타ริกา.....	28
2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยใน การแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์.....	30
3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยใน การแข่งขันกับทีมชาติจีน	32
4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยใน การแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์.....	34
5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยใน การแข่งขันรวมทั้งหมด 4 ครั้ง.....	36
6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทย ในการแข่งขันกับทีมชาติคอ스타ริกา	38
7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทย ในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์.....	40
8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทย ในการแข่งขันกับทีมชาติจีน	42
9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทย ในการแข่งขันกับทีมชาติจีน	44
10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทย ในการแข่งขันรวมทั้งหมด 4 ครั้ง.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันการเล่นกีฬาฟุตบอลกำลังได้รับความนิยมอย่างมากโดยเฉพาะในหมู่เยาวชนของประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย แต่กีฬาประเภทนี้ไม่ปรากฏแน่ชัดว่ามีเล่นในประเทศไทยเมื่อใด แต่มีเกมการเล่นชนิดหนึ่ง โดยส่วนมากจะเรียกว่า “ฟุตบอลโกล์หนู” ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกับฟุตบอลเพียงแต่ฟุตบอลโกล์หนูจะไม่มีผู้รักษาประตูเพราะประตูที่ใช้มีขนาดเล็ก(เป็นที่มาของการเรียกฟุตบอลโกล์หนู) และไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในเรื่องจำนวนผู้เล่น ขนาดลูกฟุตบอล ขนาดและพื้นของสนามที่ใช้เล่นแม้แต่การแต่งกายของนักกีฬา จะเป็นที่นิยมในหมู่เยาวชนภายในชุมชนต่าง ๆ ที่ขาดแคลนสนาม และอุปกรณ์การเล่น โดยอาจใช้ลูกบอลพลาสติก แล้วหาพื้นที่ว่างสักแห่งเล่นกัน ไม่มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ กระทั่งปี พ.ศ. 2540 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และการกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ซึ่งแชมป์ประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก (“ฟุตบอล 5 คน” คือคำที่ใช้เรียก Futsal ในประเทศไทย) และได้มีการจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปีหลังจากนั้น

กีฬาฟุตบอล (FUTSAL) หรือเป็นที่รู้จักกันในการเรียกทั่วไปว่า “ฟุตบอล 5 คน” เป็นกีฬาฟุตบอลชนิดหนึ่ง ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในต่างประเทศและทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้จัดให้มีการแข่งขันชิงแชมป์โลก การแข่งขันกีฬาฟุตบอลในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก จะประสบกับปัญหาหิมะตกและสภาพอากาศที่แย่มากทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันกีฬากลางแจ้งต่าง ๆ ได้ รวมทั้งกีฬาฟุตบอลด้วย จึงถือเป็นช่วงสิ้นสุดฤดูกาลการแข่งขัน แต่เนื่องจากฤดูหนาวมีระยะเวลาที่ยาวนานและสภาพอากาศกลางแจ้งไม่เอื้ออำนวยต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนหันมาเล่นกีฬาในร่มแทน และนี่คือที่มาของกีฬาฟุตบอลในร่มหรือที่เรียกว่า “ฟุตซอล” ฟุตซอล มาจากภาษาสเปนหรือโปรตุเกสที่เรียกฟุตบอลว่า “FUTbol” (ฟุตบอล) หรือ “FUTTebol”(ฟุตเทบอล) ตามด้วยภาษาฝรั่งเศสและสเปน คือ “Sala”(ซาลา) หรือ “Salon”(ซาลอน) ที่แปลว่าอินดอร์หรือในร่มเมื่อเรียกรวมกันจึงเป็นคำว่า “FUTSAL” หมายถึงการเตะฟุตบอลในสนามขนาดเล็กในร่ม กลายเป็นคำที่เรียกขานกันแทนคำว่า “Five – A – Side” หรือฟุตบอล 5 คนในปัจจุบันนี้ ฟุตซอลมีการแข่งขันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย เป็นเกมที่ชาวอเมริกาใต้นิยมเล่นกันมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศบราซิล ซึ่งเป็นชาติที่มีผู้เล่นมีทักษะความสามารถเฉพาะตัวในการเล่นฟุตบอลสูงสุดในโลก ด้วยลีลาอันเร้าใจจากนักเตะชื่อดังโลกอย่าง เปเล่ โซคราเตส หรือซีโก้ ซึ่งต่างเคยเข้าร่วมแข่งขันฟุตซอลมาแล้วทั้งสิ้น (ทวีทรัพย์ เขยฝักแวน.2544:1)

สำหรับฟุตซอลในประเทศไทยเป็นกีฬาสportชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมากในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการแข่งขันกีฬาฟุตซอลไม่ว่าจะเป็นระดับชาติ ระดับเยาวชนจะได้รับความสนใจ

อย่างมากสังเกตได้จากจำนวนผู้เล่นและจำนวนผู้ชม ฟุตซอลอาจเป็นกีฬาที่ใหม่ในประเทศไทย และยังไม่ได้มีการบรรจุเป็นการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ แต่กีฬาฟุตซอลก็เป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่งที่ใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย รวมทั้งช่วยส่งเสริมและพัฒนาร่างกายให้เกิดความแข็งแรงและสมบูรณ์ รวมทั้งก่อให้เกิดความสนุกสนาน สามัคคี รู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี มีระเบียบวินัยและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในการเล่นหรือฝึกกีฬาทุกชนิด “ทักษะและรูปแบบการเล่น” นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่นักกีฬาจะต้องหมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอ เพราะเป็นเครื่องที่บ่งชี้ถึงความสามารถทางกีฬาของบุคคลนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะกีฬาฟุตซอลนั้นทักษะส่วนบุคคลเป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้เล่นทุกคนมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกหัดให้เกิดความชำนาญให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่จะนำไปสู่การเล่นที่ทีมที่ดี และจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ผู้ที่มีทักษะเบื้องต้นที่ดี เมื่อนำมารวมกันประสานงานกันในทีม ก็จะทำให้ทีมมีประสิทธิภาพที่ดี

ฟุตซอลเป็นกีฬาประเภททีมซึ่งประกอบด้วยผู้เล่นทีมละ 5 คน โดยที่ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายพยายามที่จะนำลูกฟุตบอลไปยังแดนของฝ่ายตรงข้าม เพื่อที่จะให้ลูกฟุตบอลนั้นเข้าประตูของอีกฝ่ายหนึ่งให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าทำประตู ภายในเวลาที่กำหนดและถูกต้องตามกติกา ดังนั้นแต่ละทีมจึงต้องมีการวางแผนการจัดรูปแบบการเล่นของตนในการแข่งขันแต่ละครั้ง แต่ละทีมจึงได้พยายามอย่างเต็มที่ในการเตรียมทีมของตนให้มีความพร้อมให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นในด้านตัวผู้เล่นที่จะต้องฝึกฝนหรือดึงตัวเข้าสู่ทีม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการเตรียมทีมต่อไป รวมทั้งการวางแผนรูปแบบในการเล่นปัจจุบันถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อความสำเร็จของทีม นอกเหนือจากความสามารถของตัวผู้เล่น ด้วยเหตุนี้รูปแบบการเล่นจึงเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการแข่งขันฟุตซอลในปัจจุบัน ได้มีการคิดค้นรูปแบบการเล่นออกมาใช้อย่างมากมายหลายรูปแบบด้วยกัน โดยจุดมุ่งหมายก็เพื่อให้ได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามในขณะแข่งขันนั่นเองรูปแบบการเล่นจึงได้มีการพัฒนาและมีรูปแบบต่าง ๆ เกิดขึ้นจึงจำเป็นที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเข้าอย่างลึกซึ้ง เพื่อที่จะนำมาวางแผนในการเล่นหรือวางโปรแกรมในการเล่นฝึกซ้อมในการที่จะเตรียมไปใช้ในการแข่งขันกับทีมฝ่ายตรงข้ามที่เราได้ศึกษารูปแบบการเล่นมาแล้ว การแข่งขันฟุตซอลไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545 เป็นการแข่งขันที่ได้รับความสนใจจากผู้ชมจำนวนมาก เพราะการแข่งขันกีฬาฟุตซอลไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545 เป็นการรวมเอานักกีฬาฟุตซอลที่มีทักษะความสามารถ และความชำนาญในการเล่น โดยแต่ละทีมได้คัดเลือกตัวผู้เล่นที่มีคุณสมบัติ มีมาตรฐานในการเล่น การแข่งขันกีฬาฟุตซอลแต่ละครั้งจะเป็นการแข่งขันที่สนุกสนาน และมีรูปแบบการเล่นที่ดี การรุก และการป้องกันซึ่งจะเกิดขึ้นภายในสนามแข่งขัน ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และเป็นกีฬาที่ใหม่ในประเทศไทยเป็นความรู้นใหม่ที่น่าจะศึกษา รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์กับผู้สนใจกีฬาฟุตซอล

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทุกรูปแบบการเล่นที่ใช้ในการแข่งขัน ฟุตซอลมีความสำคัญสามารถส่งผลกระทบต่อชัยชนะได้และจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาทุกทีม จะต้องฝึกฝนทั้งรูปแบบการรุก และ รูปแบบการป้องกัน แต่ละทีมจะต้องฝึกให้ได้หลาย ๆ รูปแบบจนเกิดความชำนาญแล้วรู้จักเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในสนาม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเล่นฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬา ฟุตซอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545 โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ในวงการกีฬา หรือผู้ที่สนใจใน กีฬาฟุตซอล นักกีฬาฟุตซอล ผู้ฝึกสอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ รวมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลในการ ศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการเล่นฟุตซอลของทีมชาติไทยในการแข่งขัน ฟุตซอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันในการแข่งขันกีฬาฟุตซอลของทีมชาติไทย มีประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตซอล และเป็นแนวทางในการ ศึกษาค้นคว้าและพัฒนางานวงการกีฬาฟุตซอลต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาฟุตซอลทีมชาติไทยที่ทำการแข่งขัน ฟุตซอล ในการแข่งขันฟุตซอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 12 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ทีมฟุตซอลทีมชาติไทยที่ลงทำการแข่งขันฟุตซอลโทเกอร์ เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการเล่นของนักกีฬาฟุตซอลทีมชาติไทยที่แสดงออก ขณะแข่งขันฟุตซอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ประจำปี 2545

2.1 รูปแบบการรุก

2.2 รูปแบบการป้องกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ฟุตบอลไทยเกอร์เวิลด์ไฟว์ หมายถึง การแข่งขันฟุตบอล ณ ประเทศสิงคโปร์ มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 12 ทีม

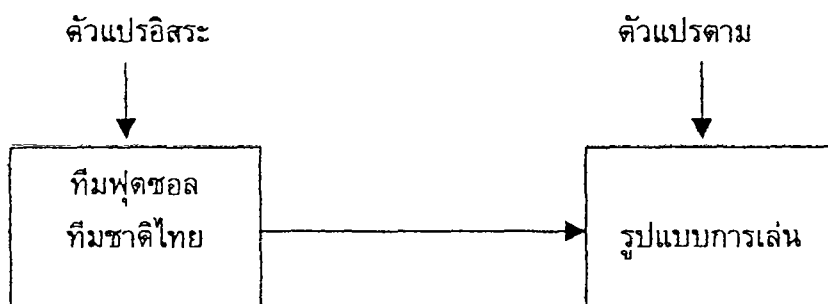
รูปแบบการเล่นฟุตบอล หมายถึง ลักษณะการเล่นของนักกีฬาฟุตบอลที่แสดงออกขณะแข่งขันประกอบด้วย การรุก และ การป้องกัน

รูปแบบการรุก หมายถึง ลักษณะการเล่นของทีมหรือผู้เล่นฝ่ายที่ครอบครองลูกบอลในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพยายามนำลูกบอลไปยังประตูฝ่ายตรงข้าม

รูปแบบการป้องกัน หมายถึง ลักษณะการเล่นของทีมหรือผู้เล่นฝ่ายที่ไม่ได้ครอบครองลูกบอลในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพยายามป้องกันไม่ให้ฝ่ายที่ครอบครองลูกบอลเข้าไปยิงประตูทีมตนได้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนการวิจัยค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเล่นของการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ผู้วิจัยได้นำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ทั้งของต่างประเทศ และในประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 ประวัติกีฬาฟุตบอล
- 1.2 การแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ
- 1.3 การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย
- 1.4 การฝึกทักษะเบื้องต้นกีฬาฟุตบอล
- 1.5 ผลงานในระดับนานาชาติของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย
- 1.6 ความแตกต่างระหว่างฟุตบอลกับฟุตบอลล
- 1.7 หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก
- 1.8 หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน
- 1.9 รูปแบบการรุก
- 1.10 รูปแบบการป้องกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประวัติกีฬาฟุตบอล

เมื่อเริ่มเข้าสู่ช่วงฤดูหนาว ประเทศในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก จะประสบกับปัญหาหิมะตกและสภาพอากาศที่ไม่ดีทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันกีฬากลางแจ้งต่าง ๆ ได้ รวมทั้งกีฬาฟุตบอลด้วย จึงถือเป็นช่วงสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน แต่เนื่องจากฤดูหนาวมีระยะเวลาที่ยาวนานและสภาพอากาศกลางแจ้งไม่เอื้ออำนวยต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนหันมาเล่นกีฬาในร่ม และนี่คือที่มาของกีฬาฟุตบอลในร่มหรือที่เรียกว่า “ฟุตบอล” (FUTSAL)

ฟุตบอล มาจากภาษาสเปน หรือ โปรตุเกส ที่เรียกฟุตบอลว่า “FUTbol” หรือ “FUTTebol” ตามด้วยภาษาฝรั่งเศสและสเปน คือ “SALa” หรือ “SALon” ที่แปลว่า อินดอร์ หรือในร่ม เมื่อเรียกรวมกันจึงเป็นคำว่า “FUTSAL” หมายถึง การเตะลูกบอลในสนามขนาดเล็กในร่ม กลายเป็นคำที่เรียกขานกันแทนคำว่า “Five – A – Side” หรือฟุตบอล 5 คนในปัจจุบันนี้

ฟุตบอลมีการแข่งขันมีตั้งตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย เป็นเกมที่ชาวอเมริกาใต้นิยมเล่นกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศบราซิล ซึ่งเป็นชาติที่มีทักษะความสามารถเฉพาะตัวในการเล่นฟุตบอลสูงสุดในโลก ด้วยลีลาอันเร้าใจจากนักเตะชื่อก้องโลกอย่าง เปเล่ โฆคราเตส หรือซีโก้ ซึ่งต่างเคยเข้าแข่งขันฟุตบอลมาแล้วทั้งสิ้น

การแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ

กีฬาฟุตบอลจัดได้ว่าเป็นเกมที่ยิ่งใหญ่ และมีผู้ชมคลั่งไคล้กีฬาชนิดนี้มากที่สุดในโลก เนื่องจากฟุตบอลเป็นเกมที่สนุก ดูง่าย มีสีสันในการเชียร์ โดยเฉพาะในเกมส์นามใหญ่ที่เราเรียกว่า เกม 11 คนนั้นเป็นที่นิยมทั้งในระดับสโมสร ในลีกของแต่ละประเทศ และในระดับนานาชาติ นั่นคือ การแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็หาฟุตบอลไม่แข่งขันเพียงแคในสนามใหญ่เท่านั้น ยังมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลในร่มที่เราเรียกว่า “ฟุตบอล 5 คน” หรือ “ฟุตบอล” FUTSAL ในระดับนานาชาติ (ทวีทรัพย์ เขยผักแวน.2544 : 2) กล่าวว่

ค.ศ. 1956 จัดการแข่งขันครั้งแรกขึ้นในทวีปอเมริกาใต้ ประเทศปารากวัยคว้าแชมป์ทวีปอเมริกาใต้

ค.ศ. 1979 มีการแข่งขันชิงแชมป์ในทวีปอเมริกาใต้อีก 6 ครั้ง โดยนักเตะแชมป์ประเทศบราซิลคว้าแชมป์ไปได้ทั้ง 6 ครั้ง

ค.ศ. 1980 และ ค.ศ. 1984 มีการแข่งขัน แพนอเมริกาคัพ โดยนักเตะแชมป์ประเทศบราซิลคว้าแชมป์ไปได้ทั้งสองครั้ง

ค.ศ. 1982 มีการแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) เป็นครั้งแรก ณ กรุงเฮาเปาโล ประเทศบราซิล และแชมป์ในปีนี้เป็นประเทศเจ้าภาพ ประเทศบราซิล

ค.ศ. 1985 มีการแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ครั้งที่ 2 ณ ประเทศสเปน และประเทศบราซิลคว้าแชมป์ไปได้

ค.ศ. 1988 มีการแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ครั้งที่ 3 ณ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศปารากวัย คว้าแชมป์ได้เป็นครั้งแรก

ค.ศ. 1989 ต่อมาสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (ฟีฟ่า) ได้เข้ามาดูแลการแข่งขันชิงแชมป์โลกเป็นครั้งแรก ซึ่งจัดการแข่งขัน ณ ประเทศฮอลแลนด์ และประเทศบราซิลยังคงความเป็นแชมป์ รองแชมป์ประเทศสเปน อันดับี่ 3 ประเทศรัสเซีย

ค.ศ. 1992 มีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 2 ณ ประเทศฮองกง และประเทศบราซิลยังคงความเป็นแชมป์ รองแชมป์ประเทศสหรัฐอเมริกา อันดับี่ 3 ประเทศสเปน

ค.ศ. 1996 มีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 3 ณ ประเทศสเปน และประเทศบราซิลยังคงความเป็นแชมป์ รองแชมป์ประเทศฮอลแลนด์ อันดับี่ 3 ประเทศสหรัฐอเมริกา

ค.ศ. 2000 มีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกเป็น ครั้งที่ 4 ณ ประเทศกัวเตมาลา และ ประเทศสเปนสามารถคว้าแชมป์ รองแชมป์ประเทศบราซิล อันดับที่ 3 ประเทศโปรตุเกส

การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย

ในปัจจุบันฟุตบอล 5 คนหรือฟุตซอล เป็นกีฬาที่กำลังได้รับความนิยมและน่าสนใจจากทุกเพศทุกวัยเนื่องจากเป็นกีฬาที่ตื่นเต้น สนุกสนานในทุก ๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถเล่นได้ตลอดทั้งปี ทุกสภาพอากาศ ทำให้ฟุตบอล 5 คน หรือฟุตซอล กลายเป็นกีฬาอดนิยาม (ทวิทรีพีย์ เขยผักแวน. 2544 : 3) กล่าวได้ว่า ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คนขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2540 ด้วยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายที่ช่วยผลักดันกีฬาชนิดนี้ ให้ได้รับความนิยมขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่งประเทศไทย และเดอะมอลล์กรุ๊ป จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในรายการสตาร์อินดอร์ซอคเกอร์ 1997(STAR INDOOR SOCCER 1997) เมื่อวันที่ 12 - 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมีสโมสรชั้นนำจากไทยแลนด์ลีก เข้าร่วมการแข่งขันรายการนี้ และทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย สามารถคว้าแชมป์ไปครองได้

ปี พ.ศ. 2541 ได้จัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คนขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ในครั้งนี้ “ทีมกรุงเทพมหานคร” สามารถล้มแชมป์เก่าการทำเรือแห่งประเทศไทยได้สำเร็จ

ปี พ.ศ. 2542 ไม่มีการจัดการแข่งขัน

ปี พ.ศ. 2543 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ในรายการ “ฟุตบอล 5 คน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2543” ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมีการคัดเลือกในแต่ละภาคเพื่อนำทีมชนะเลิศ และรองชนะเลิศมาแข่งขันกับทีมสโมสรชั้นนำจากไทยลีก ในการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในครั้งนี้ “ทีมทหารอากาศ” สามารถคว้าแชมป์ไปได้ ต่อมาประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์เอเชีย และจากการแข่งขันดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้อันดับที่ 3 และได้สิทธิ์เดินทางไปแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลก (รอบสุดท้าย) ระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน – 3 ธันวาคม 2543 ณ ประเทศกัวเตมาลา ซึ่งจากความสำเร็จในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ทำให้กีฬาฟุตบอล 5 คน เป็นที่นิยมมาก

ปี พ.ศ. 2544 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คนขึ้นเป็นครั้งที่ 4 ในรายการ “ฟุตบอล 5 คน ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2544” ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ ในการแข่งขันฟุตบอล 5 คนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ในครั้ง “ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย” สามารถคว้าแชมป์ไปได้

ผลงานในระดับนานาชาติของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 2

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 5 – 12 เมษายน 2543 มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 10 ทีม การแข่งขันครั้งนี้เป็นการแข่งขันเพื่อหาตัวแทนทีมจากทวีปเอเชีย 3 ทีมเข้าแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4 ที่ประเทศกัวเตมาลา

ผลการแข่งขันของทีมฟุตบอลชาติไทย

- รอบแรก	แพ้ คาซัคสถาน	3 - 4
	ชนะ เกาหลีใต้	8 - 4
	ชนะ สิงคโปร์	8 - 1
- รอบ 4 ทีม	แพ้ อิหร่าน	2 - 8
- ชิงที่ 3	ชนะ ญี่ปุ่น	8 - 6

ทีมฟุตบอลชาติไทยได้ผ่านการคัดเลือกเข้าแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกที่ประเทศกัวเตมาลา ในฐานะทีมอันดับ 3 ของทวีปเอเชีย

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4 จัดขึ้นที่ประเทศกัวเตมาลา ระหว่างวันที่ 18 พ.ย. – 3 ธ.ค. 2543 การแข่งขันครั้งนี้มีทีมจากทุกทวีปทั่วโลกแข่งขันทั้งสิ้น ได้แก่ บราซิล, ออสเตรเลีย, โปรตุเกส, สเปน, กัวเตมาลา, อาเจนติน่า, คาซัคสถาน, อิหร่าน, เนเธอร์แลนด์, คิวบา, อียิปต์, อุรุกวัย, ไทย, รัสเซีย, โครเอเชีย, คอสตาริกา

ผลการแข่งขันของทีมฟุตบอลชาติไทย

- รอบแรก	แพ้ อุรุกวัย	1 - 4
	แพ้ อียิปต์	0 - 7
	แพ้ เนเธอร์แลนด์	1 - 6

ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยไม่สามารถผ่านเข้าสู่อันดับสองได้ แต่ได้รับประสบการณ์มากมายจากการเล่นกับทีมระดับโลก

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์อาเซียนครั้งที่ 1

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์อาเซียนครั้งที่ 1 จัดขึ้นที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 7 – 10 มิถุนายน 2544 การแข่งขันครั้งนี้เป็นการจัดการแข่งขันฟุตบอลครั้งแรกในภูมิภาคอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นที่นิยม มีทีมเข้าแข่งขันทั้งสิ้น 5 ทีม

ผลการแข่งขันของทีมฟุตบอลชาติไทย

- รอบแรก	ชนะ สิงคโปร์	10 - 1
	ชนะ ฟิลิปปินส์	14 - 3
	ชนะ มาเลเซีย	12 - 0
	ชนะ บรูไน	14 - 2
- รอบชิงชนะเลิศ	ชนะ สิงคโปร์	12 - 1

ทีมฟุตบอลชาติไทย ชนะเลิศคว้าแชมป์ครั้งแรกของฟุตบอลอาเซียน ยิ่งประตูกู่ต่อสู้อีกถึง 62 ประตูใน 5 นัด

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 3

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ 3 จัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทยระหว่างวันที่ 14 – 20 กรกฎาคม 2544 การแข่งขันครั้งนี้มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 14 ทีม ผลงานของทีมฟุตบอลชาติไทย

- รอบแรก	แพ้ คีทชสถาน	3 - 4
	ชนะ เกาหลีใต้	10 - 4
	ชนะ อีรัก	8 - 2
- รอบ 8 ทีม	แพ้ อุซเบกิสถาน	3 - 4

(เสมอ 3 - 3 ในเวลา, แพ้ 3 - 4 ในช่วงโกล์เด้นส์โกล์)

ทีมฟุตบอลชาติไทยตกรอบ 8 ทีม บทเรียนนี้ต้องจดจำ และนำข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาปรับปรุงพัฒนาขีดความสามารถให้สูงขึ้นในอนาคต

การฝึกทักษะเบื้องต้นกีฬาฟุตบอล

เนื่องจากฟุตบอลเป็นกีฬาที่ใช้เท้าเล่นเช่นเดียวกับฟุตบอล จึงเห็นว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนมากจะเคยเป็นนักฟุตบอลมาก่อน ถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่ไม่ต้องฝึกตั้งแต่ต้นเพียงนักฟุตบอลเหล่านั้นจะต้องมาปรับความรู้สึกในเรื่องของลูกบอลซึ่งลดขนาดลง สนามเล็กกว่าเดิม และจำนวนผู้เล่นซึ่งจากเดิม 11 คน ลดเหลือ 5 คน นอกจากนี้ยังมีกติกาการเล่น รูปแบบการเล่นซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาในการที่จะปรับตัว เพราะประเด็นสำคัญในการเล่นกีฬาฟุตบอลจากที่ได้กล่าวมาแล้วก็คือทักษะการเล่น ซึ่งผู้มีทักษะการเล่นฟุตบอลที่ดีเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว จะยิ่งช่วยให้การเล่นฟุตบอลมีพัฒนาการการเล่นไปในทางที่ดีเร็วขึ้น นำมาซึ่งความสนุกสนานตื่นเต้นในการเล่นและประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

การฝึกต่าง ๆ ที่ผู้เล่นควรฝึกฝนให้เกิดความเชี่ยวชาญคือ

1. การฝึกเป็นรายบุคคล (Individual Activity)

ซึ่งสำคัญมากในการจะเริ่มเล่น ผู้เล่นต้องมีทักษะการเล่นเฉพาะตัวที่ดี จึงสามารถเล่นร่วมกับเพื่อนร่วมทีมและตอบสนองแผนการเล่นของผู้ฝึกสอนได้ ซึ่งการฝึกจะประกอบด้วย

1.1 ทักษะการเตะลูก (Kicking)

การที่จะเตะลูกได้แม่นยำตามจุดประสงค์ต้องอาศัยความชำนาญในการเตะมาก โดยส่วนต่าง ๆ ของเท้าที่ใช้สำหรับเตะมีดังนี้ คือ

ปลายเท้า ใช้เพื่อกระแทกลูกไปข้างหน้าในขณะที่เตะไม่ทัน

หลังเท้า ใช้ยิงประตู เตะแรง ๆ หรือเตะลูกลอยในอากาศโดยหลังเท้าที่ใช้เตะให้ลูกลอยต่ำลงมาก ๆ เพื่อให้หลังเท้าสัมผัสกับลูกบอล สังเกตลักษณะเข้าของผู้เตะให้หลังเท้าสัมผัสกับลูกบอล สังเกตลักษณะเข้าของผู้เตะที่อยู่กับลูกบอล ถ้าหัวเข่าเข้าไปข้างหน้า ลูกบอลมากเกินไปลูกบอลจะอัดลงกับดินทำให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าได้ไม่แรงดังที่ต้องการ ถ้าหัวเข่าอยู่ข้างหลังลูกบอลมากเท่าใดลูกบอลที่เตะจะยิ่งโด่งมากเท่านั้น เท้าข้างที่ไม่ได้เตะลูก จะต้องวางชิดลูกบอลในระยะประมาณ 4-12 นิ้ว อย่าให้ปลายเท้าอยู่เลยลูกบอลไปมากนัก ลูกจะพุ่งเร็วและแรงตาม ตามความมองดูลูกตลอดเวลา นั้นแสดงว่าต้องก้มหน้าขณะมีการเตะด้วยหลังเท้า ข้อสังเกตนี้จะช่วยให้ผู้ฝึกเตะลูกด้วยหลังเท้าได้ถูกต้องและลูกบอลไปในวิถีที่ต้องการ แต่ในกีฬาฟุตบอลไม่นิยมจะเตะลูกให้โด่งแต่ต้องการความแรงในการเตะ

ข้างเท้าด้านในใช้ในการส่งและการเลี้ยงลูกบอล ซึ่งการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านในจะใช้ในการส่งลูก เพราะเป็นท่าที่ง่ายที่สุดและแน่นอนแม่นยำมากโดยเข่าทั้งสองข้างงอเล็กน้อย การเตะแบบนี้จะเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “ ลูกแป ”

ข้างเท้าด้านนอก ซึ่งการเตะนี้ปกติจะไม่ค่อยใช้แต่จะใช้ต่อเมื่อมีเจตนาจะลงวงคู่ต่อสู้ในการส่งลูกหรือยิงประตู แต่ที่ใช้บ้างในการเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก คือ การเลี้ยงลูก

สันเท้า ใช้เตะลูกกลับหลังหรือที่เรียกว่า “ การตอกลูกสัน ” โดยปล่อยให้เท้าเลยลูกไปก่อน แล้วใช้วิธีกระดกเข่าเพื่อให้สันเท้ากระแทกลูกมาทางด้านหลัง

ฝ่าเท้า จะสำคัญมากในการเลี้ยงลูกซึ่งจะเรียกว่า “ คลึง ” ในกีฬาฟุตบอลจะใช้ฝ่าเท้าในการเลี้ยงลูกเป็นส่วนมาก

1.2 ทักษะในการบังคับลูกบอล (Ball Control)

เพื่อให้ลูกบอลอยู่ในลักษณะที่ผู้เล่นต้องการและสามารถเล่นต่อไปได้ทันที การบังคับลูกจึงสำคัญในกีฬาฟุตบอล อีกเหตุผลหนึ่งคือลูกบอลที่ใช้เกและเคลื่อนที่เร็วอีกทั้งสนามยังมีขนาดเล็กด้วย ผู้เล่นต้องสามารถควบคุมลูกบอลที่มาถึงตัวได้ดี จึงสามารถเล่นบอลในลำดับต่อไปได้ การสัมผัสบอลครั้งแรกต้องเป็นไปอย่างนุ่มนวล เพื่อให้ลูกบอลไม่อยู่ห่างตัวมากนัก การฝึกฝนจะช่วยให้ตัวผู้เล่นเกิดความคุ้นเคยกับลูกบอล และควบคุมทิศทางเคลื่อนที่ของลูกบอลให้อยู่ในแนวที่ต้องการได้ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่จะใช้บังคับลูกบอลได้ คือ ฝ่าเท้า ข้างเท้าด้านในและด้านนอก หลังเท้า หน้าแข้ง หน้าท้อง หน้าอก ศรีษะ หัวเข่า

ทักษะการบังคับลูกจะรวมทั้งการเลี้ยงลูก การส่งลูก การป้องกัน รวมทั้งการยิงประตู ซึ่งผู้เล่นจะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ถ้าหวังจะประสบความสำเร็จในการเล่น

ข้อควรระวัง : การสไลด์แย่งลูกและการเบียดด้วยไหล่ ถือเป็นการเล่นที่ผิดกติกา

1.3 การเป็นผู้รักษาประตู (Goal Keeper)

ผู้รักษาประตูในกีฬาฟุตบอลต้องการผู้ที่มีฝีมือมีร่างกายแข็งแรง และตัดสินใจ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีต้องเป็นคนใฝ่รู้หาประสบการณ์ให้ตนอยู่เสมอ มีปฏิกริยาฉับไวเพื่อป้องกันการทำประตูของคู่ต่อสู้

นอกจากนี้ผู้รักษาประตูต้องมีการซ้อมในสนามจริงร่วมกับผู้อื่นในทีมเพื่อให้เข้าใจกลวิธีการเล่น และเพื่อให้รู้จักจังหวะการเล่นของเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ความเข้าใจในเกมการแข่งขันถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ

ผู้รักษาประตู ควรเป็นได้ทั้งผู้รักษาประตูและสามารถเล่นลูกในสนามได้ ดังนั้นผู้รักษาประตูต้องฝึกฝนเพื่อให้เป็นทั้งผู้รักษาประตูและผู้เล่นในขณะเดียวกัน

2. การฝึกเป็นคู่ (Partner Activity)

การฝึกแบบนี้จะมี 2 ฝ่าย คือฝ่ายรุกและฝ่ายรับ โดยผู้เล่นจะฝึกใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาจากแบบฝึกก่อนหน้านี้ กับคู่ของตนเอง หรือการฝึกที่จัดให้อยู่ในฝ่ายเดียวกัน เป็นการฝึกความสัมพันธ์ในทีม เช่น การเตะมุม การทำชิ่ง เป็นต้น รูปแบบการฝึกเป็นคู่นี้ ใกล้เคียงกับการแข่งขันจริง ซึ่งเป็นการวัดความสามารถและไหวพริบของผู้เล่นแต่ละคนด้วย

3. การฝึกเป็นทีม (Team Activity)

รูปแบบการฝึกจะเน้นในกฎเกณฑ์พื้นฐานของกีฬาประเภทนี้ด้วย นั่นคือการรุกและการรับ ซึ่งต้องมีการแบ่งหน้าที่กันในการทำงานในขณะที่เป็นฝ่ายรับหรือขณะที่เป็นฝ่ายรุก

การฝึกทั้ง 3 แบบ ที่กล่าวมานี้ถ้าผู้เล่นมีการฝึกอย่างมีลำดับและถูกต้อง กล่าวคือ เริ่มจากฝึกทักษะเบื้องต้นเฉพาะตนคือ การเตะลูก การเลี้ยงลูก การครอบครองลูก แล้วนำทักษะที่ฝึกฝนมาใช้กับการฝึกเป็นคู่ และหลังจากนั้นในการฝึกเป็นทีมจะนำทักษะที่ฝึกทั้งหมดมาใช้ร่วมกับแผนการเล่นที่วางไว้ เพราะฉะนั้น ไม่เฉพาะทักษะเท่านั้นที่ผู้เล่นต้องฝึกฝน ผู้เล่นต้องทำความเข้าใจกับแผนการเล่นและประสานงานกับเพื่อนร่วมทีมให้ได้เป็นอย่างดี ปฏิภาณไหวพริบ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ดี เป็นสิ่งที่จำเป็นเมื่ออยู่ในสนาม ทั้งหมดที่กล่าวมาจะเกิดกับตัวผู้เล่น ก็ต่อเมื่อผู้เล่นคนนั้นผ่านการฝึกฝนอย่างหนัก (ฟุตบอล 2544 : 82-92)

ความแตกต่างระหว่างฟุตบอลกับฟุตซอล

โดยพื้นฐานการเล่นแล้วกีฬาฟุตบอลกับฟุตซอลจะคล้ายกัน ซึ่งฟุตซอลก็เป็นกีฬาที่มีวิวัฒนาการมาจากฟุตบอลดังได้กล่าวแล้วใน “ประวัติความเป็นมา” กีฬาทั้งสองชนิดนี้จะใช้ผู้เล่นลูกบอลเหมือนกัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะทำประตูฝ่ายตรงข้าม เพราะผลแพ้-ชนะ วัดกันที่จำนวนประตูที่ทำได้ ซึ่งถ้าจะหาความเหมือนของกีฬาทั้งสองชนิดนี้มีมากพอสมควร แต่เนื่องจากฟุตซอลได้ถูกประยุกต์มาเพื่อการเล่นในร่ม ฉะนั้นข้อจำกัดจึงมีมากกว่าฟุตบอล ดังจะเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างของกีฬาทั้งสอง (ฟุตบอล 2544 : 94-97)

การเปรียบเทียบระหว่างฟุตซอลกับฟุตบอล
(Comparison Between Futsal & Soccer)

ฟุตบอล	ฟุตซอล
1. ใช้ลูกบอลเบอร์ 5	1. ใช้ลูกบอลเบอร์ 4 และมีเปอร์เซ็นต์การกระดอนน้อยกว่าร้อยละ 30
2. ผู้เล่น 11 คน	2. ผู้เล่น 5 คน
3. เปลี่ยนผู้เล่นสำรองได้ 3 คน	3. สามารถเปลี่ยนผู้เล่นสำรองได้ไม่จำกัด(ในทีมจะมีผู้เล่นทั้งหมด 12 คน)
4. ส่งบอลเข้าเล่นโดยการทุ่ม	4. ส่งบอลเข้าเล่นโดยการเตะ
5. ไม่หยุดเวลาเมื่อมีการหยุดเล่นชั่วคราว	5. เมื่อมีการหยุดเล่นชั่วคราวจะมีการหยุดนาฬิกาจับเวลาด้วย
6. ใช้เวลาการแข่งขันครั้งเวลาละ 45 นาที	6. ครั้งเวลาละ 20 นาที
7. ไม่อนุญาตให้ขอเวลานอก	7. สามารถขอเวลานอกได้ 1 ครั้งในครึ่งเวลาหนึ่งๆ
8. เล่นลูกจากประตู (Goal Clearance) โดยการเตะ	8. ส่งลูกบอลสู่การเล่นโดยการทุ่มหรือขว้าง
9. สามารถเบียดเพื่อแย่งบอลได้โดยใช้ไหล่หรือการสไลด์เพื่อแย่งบอล	9. ไม่สามารถทำได้
10.	10. การเริ่มเล่นใหม่ในแต่ละครึ่งต้องเริ่มภายในเวลา 4 วินาที
11. มีกติกาคอบคุมการล้ำหน้า (Off-Side)	11. ไม่มีการล้ำหน้า
12. มีกติกาคอบคุมผู้รักษาประตูโดยเฉพาะ	12. ไม่มีข้อจำกัดแต่ต้องครอบครองบอลในเวลา 4 วินาที เท่านั้น
13. ไม่จำกัดการเล่นผิดกติกา	13. การเล่นผิดกติกาของแต่ละทีมจำกัดอยู่ที่ 5 ครั้ง และไม่อนุญาตให้ตั้งกำแพงป้องกัน การเตะโทษจึงหะเดียว
14. ผู้รักษาประตูไม่สามารถใช้มือรับลูกเตะคืนให้จากฝ่ายเดียวกัน	14. ผู้รักษาประตูไม่สามารถใช้มือรับลูกที่ส่งคืนหลังจากผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทุกกรณี
15. เมื่อมีผู้เล่นถูกไล่ออกไม่สามารถเปลี่ยนผู้เล่นสำรองไปแทนได้	15. สามารถเปลี่ยนผู้เล่นลงไปแทนผู้เล่นที่ถูกไล่ออกได้ แต่ต้องหลังจากนั้น 2 นาที

หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก (Principle of Offense)

สำหรับหลักในการรุกของเกมการเล่นฟุตบอล 5 คน(ฟุตซอล)โดยทั่วไปแล้วก็มีหลักในการรุกทั่วไปคล้าย ๆ กับเกมการเล่นของฟุตบอล 11 คน เพราะฟุตซอลเป็นกีฬาที่มีพื้นฐานการเล่นเช่นเดียวกันกับฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ(ชาญวิทย์ ผลชีวิน 2534:66) กล่าวว่าหลักสำคัญในการรุกทั้งหมดต้องอาศัยผู้เล่นที่มีทักษะและเทคนิคที่ดีและได้รับการฝึกฝนมาตามขั้นตอนมีระบบแบบแผน โดยเฉพาะความสามารถพิเศษ สำหรับผู้เล่นกองหน้าซึ่งจะต้องพิจารณาเป็นพิเศษด้วย

1. การเล่นเกมทางด้านกว้างของสนาม (Wide) การใช้ความกว้างของสนามก็เพื่อที่จะดึงให้ฝ่ายป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างขึ้น เราควรจะฝึกให้มากถึงจุดประสงค์ในการฝึกขั้นนี้ และพัฒนาไปอย่างถูกต้อง แน่นนอน มีประสิทธิภาพตามแนวความคิดที่มีอยู่ทั่ว ๆ ไป จากเทคนิคการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่ นักฟุตบอลจะต้องมีทั้งเทคนิคในการส่งบอลแบบสี่เหลี่ยม หรือการส่งลูกขวางสนาม (Square Pass) ที่แน่นนอนและแม่นยำ เพื่อเปิดการโจมตีฝ่ายป้องกันและทำให้เกิดที่ว่างที่จะพบบอลเข้าไปเล่น ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องใช้ความกว้างของสนามให้เป็นประโยชน์ในการเล่นแบบนี้ต้องการเพียงความสามารถในการที่ครอบครองบอลไว้กับทีม ทำให้เกมช้าลงและทำการรุกอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การทะลุทะลวงการตั้งรับของฝ่ายป้องกัน (Penetration) จากหลักการข้างต้นเมื่อเราเปิดช่องว่างในการโจมตีได้แล้ว แบบแผนขั้นต่อไปคือ การส่งบอลผ่านแบบทะลุทะลวงแนวป้องกันของฝ่ายป้องกันเข้าไป และหาจังหวะในการยิงประตูหรือใช้ความพยายามอื่น ๆ ในการทำประตู เทคนิคที่ต้องการสำหรับการผ่านบอลทะลุทะลวงเข้าไปโจมตีนี้จะแตกต่างจากการเล่นพื้นที่ทางด้านกว้าง คือจะต้องผ่านลูกที่รวดเร็วและแม่นยำหลังจากที่ได้ตั้งเกมรุกให้ช้าลงเพื่อความแน่นอนในการรุก โดยที่ฝ่ายป้องกันคาดการณ์ไม่ถึง ส่วนมากจะใช้การส่งลูกทะลุผ่าน (Through Pass) และการส่งลูกทแยงมุม (Diagonal Pass)

3. เคลื่อนที่เพื่อให้ฝ่ายป้องกันสับสน (Mobility) การเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเป็นหลักสำคัญที่ทำให้การป้องกันของกลุ่มผู้เล่นหลวม เทคนิคในการเคลื่อนที่นี้มีจุดมุ่งหมายของมันอยู่ในตัวคือ

3.1 การเคลื่อนที่เพื่อให้เกิดที่ว่างในการโจมตี

3.2 การเคลื่อนที่เพื่อหนีจากการถูกประกบตัวจากคู่ต่อสู้

3.3 การเคลื่อนที่เพื่อการสับเปลี่ยนตำแหน่งทำให้ฝ่ายป้องกันสับสน

การเคลื่อนที่ของผู้เล่นทุกคนในทีมในขณะที่ทีมได้ครอบครองบอล สามารถดัดแปลงหลักสำคัญของการสร้างรูปแบบการเปิดเกมรุกในพื้นที่ช่องว่างได้อย่างดีจากเทคนิคในขั้นนี้ การเลี้ยงลูกไปทางขวาจะทำให้เกิดพื้นที่ว่างทางซ้ายขึ้น ซึ่งทำให้ผู้เล่นอีกคนได้เข้ามาโจมตีทางพื้นที่ว่างนี้ อีกอย่างก็คล้ายกับการเลี้ยงลูกไปทางด้านหน้าจะทำให้เกิดพื้นที่ทางด้านหลัง ทำให้

สามารถเปิดเกมในที่ว่างได้โดยผู้เล่นอีกคน ในการเล่นฟุตบอลปัจจุบันได้ใช้พื้นที่ว่างเหล่านี้ในการรุกอย่างมากที่สุดในการเล่นที่ผู้เล่นคนอื่น ๆ จะตามขึ้นมาสนับสนุน การเคลื่อนที่นี้ต้องอาศัยสมรรถภาพเฉพาะพิเศษ โดยเฉพาะความเร็วหลาย ๆ รูปแบบที่ต้องสร้างขึ้นเพื่อให้ฝ่ายป้องกันคาดคะเนไม่ถูก

4. ปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสร้างความประหลาดใจให้ฝ่ายป้องกัน (Improvisation)

จากขั้นตอนที่กล่าวมาสามารถนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ทั้งหมด โดยความพยายามในการฝึกตลอดจนการนำขั้นตอนต่าง ๆ เชื่อมโยงกันให้มีประสิทธิภาพและมีระดับสูงขึ้น การรุกรุนั้นมากไปด้วยศิลปะและต้องมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งบางครั้งต้องอาศัยไหวพริบและความฉลาดที่มีอยู่ในตัวผู้เล่นแต่ละคนด้วย บางครั้งอาศัยการเล่นที่ฝ่ายรับคาดไม่ถึงหรือเล่นอย่างรวดเร็วฉับพลัน ฉะนั้นจุดมุ่งหมายในขั้นตอนนี้คือการทำประตูในเมื่อมีโอกาสไม่ว่าการทำประตูนั้นจะเกิดขึ้นจากการยิงด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอก หลังศีรษะ การเลี้ยงเข้าประตู หรือการส่งไปมาระหว่างคู่ ทั้งหมดนั้นเป็นผลสำเร็จจากการรุกทั้งสิ้น

หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน (Principle of Defense)

หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของการเล่นกีฬาฟุตบอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าทำประตู หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายป้องกันของฟุตบอลก็มีพื้นฐานการเล่นเช่นเดียวกับฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ(ชาญวิทย์ ผลชีวิน 2534 : 70) กล่าวว่าหลักสำคัญของการป้องกันที่ควรจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจ มีดังนี้

1. ทำให้การรุกช้าลง (Delay) คือการตั้งเกมรุกของคุณต่อสู้ให้ช้าลง เรามีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกมรุกของคุณต่อสู้ไม่ประสบผลสำเร็จได้ง่าย ๆ โดยขั้นตอนแรก เมื่อเราสูญเสียการครอบครองบอลและเป็นฝ่ายรับ เทคนิคอันแรกที่จะนำมาใช้คือผู้เล่นที่อยู่ใกล้บอลจะทำหน้าที่เข้าหาบอลทันทีเพื่อหยุดยั้งการรุกของคุณต่อสู้ได้โดยการบีบบังคับให้ฝ่ายรุกส่งบอลกลับหลังหรือส่งบอลออกด้านข้างไปไม่ให้ทำการรุกได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามถ้ามีโอกาสที่จะตัดบอลหรือแย่งบอลกลับคืนมาได้ให้กระทำทันที แต่จะมีโอกาสน้อยมากจนนึกเสมอว่าขั้นนี้ เป็นการตั้งเกมรุกให้ช้าลงเท่านั้น

2. สร้างความสมดุลย์ (Balance) ขั้นตอนนี้จะต้องประสานกลมกลืนกับขั้นตอนแรก ในขณะที่ฝ่ายรุกฝึกกำลังเพื่อเข้าโจมตี ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องพยายามเพิ่มจำนวนให้มากกว่าฝ่ายรับ ฉะนั้นในสถานการณ์บางครั้งผู้เล่นฝ่ายรับน้อยกว่าและลูกบอลได้ถูกกล้าเลี้ยงเข้าไปในแดนของฝ่ายรับฝ่ายรับจะต้องพยายามป้องกันและสร้างสมดุลย์ขึ้นมาใหม่อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยหลักสำคัญขั้นต้นคือการถ่วงเกมรุกให้ช้าลง เพื่อรอผู้เล่นที่อยู่แดนคู่ต่อสู้ลงมาช่วยใน

การป้องกัน และสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในขณะเดียวกันต้องกลับเข้ามาอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเป็นระบบแบบแผนของการป้องกันอีกด้วย ซึ่งตามหลักการป้องกันที่ดีนั้นจะต้องมีผู้เล่นฝ่ายรับมากกว่าผู้เล่นฝ่ายรุก

3. มีความมั่นใจ มีสมาธิ (Concentrate) เมื่อการรุกของคู่ต่อสู้รุกเข้ามาถึงบริเวณครึ่งสนาม นั้นหมายถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น ฝ่ายป้องกันจะต้องพยายามผลักดันไม่ให้เกิดการรุกคืบหน้าเข้ามาในพื้นที่อันตรายหน้าประตูได้ และพยายามที่จะหาโอกาสแย่งบอลกลับมาครอบครองซึ่งในขั้นตอนนี้สมาธิเป็นสิ่งสำคัญที่สุดผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องหันหน้าเข้าหาผู้เล่นฝ่ายรุกและติดตามการเล่นอยู่ทุกขณะ และใช้ไหวพริบความสามารถในการเล่นให้มาก รวบรวมพลังกันในการป้องกันให้เต็มที่

4. ควบคุม (Control) การป้องกันขั้นต่อมาคือการควบคุมคน (Man – Marking) หรือการประกบตัวจะต้องถูกนำมาใช้เพราะเป็นพื้นที่อันตรายที่ฝ่ายรุกสามารถจะยิงประตูหรือส่งบอลผ่านให้ฝ่ายเดียวกันเข้ายิงประตู ฉะนั้นการป้องกันที่ดีจะไม่ปล่อยให้ฝ่ายรุกได้เล่นบอลเป็นอันตราย จึงพยายามสกัดกั้นทุกวิถีทางตามกติกาเพื่อไม่ให้ฝ่ายรุกมีโอกาสยิงประตูหรือส่งบอลผ่านให้เพื่อนร่วมทีมได้ การป้องกันขั้นนี้จะต้องใช้เทคนิคทั้งการสกัดกั้นฝ่ายรุกเพื่อแย่งบอลมาครอบครองการไล่ติดตาม การประกบตัว (Man – Marking) ดังนั้นผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคนิค และกลยุทธ์ได้อย่างครบถ้วน มีการประสานงานที่ดีและต้องไม่ลืมที่จะคุมพื้นที่ด้วย

ในการเล่นฟุตบอลให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากผู้เล่นจะต้องมีความสามารถทางด้านทักษะ เทคนิค และยุทธวิธีในการเล่น รวมทั้งสมรรถภาพทางร่างกายเป็นอย่างดีแล้ว แต่ละทีมจะต้องมีรูปแบบการเล่นเป็นของตนเองด้วย ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของผู้เล่นและโค้ช เพราะปัจจุบันนี้รูปแบบการเล่นได้เข้ามามีบทบาทต่อเกมการแข่งขันมากขึ้น มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเล่นหลาย ๆ รูปแบบด้วยกัน ซึ่งแล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละทีมว่าเหมาะสมกับรูปแบบใด และเมื่อเล่นแล้วจะไม่เสียเปรียบคู่ต่อสู้ รูปแบบการเล่นแบบต่าง ๆ ที่แต่ละทีมจะนำมาใช้นั้น ย่อมมีข้อดีและข้อเสียอยู่ในตัวของมันเอง จะใช้ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เล่นในทีมของตนและทีมฝ่ายตรงข้ามซึ่งจะมีคุณสมบัติเหมาะสมกับรูปแบบนั้น ๆ เพียงใด รูปแบบการเล่นช่วยให้ทีมได้ทราบตำแหน่งและหน้าที่ในการเล่นของทีม โดยที่รูปแบบการเล่นในกีฬาฟุตบอลที่จะศึกษามีอยู่ 2 ลักษณะ คือ รูปแบบการรุก (Offensive Patterns) และ รูปแบบการป้องกัน (Defensive Patterns)

จากการศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล เรื่องรูปแบบการรุก และรูปแบบการป้องกัน ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ดังภาคผนวก ก.

รูปแบบการป้องกัน (Defensive Patterns)

รูปแบบการป้องกันของกีฬาฟุตบอลมีหลักสำคัญก็เพื่อที่จะไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าทำประตูได้และผู้เล่นที่เป็นฝ่ายป้องกันก็มีหน้าที่และมีรูปแบบการป้องกันเหมือนกับกีฬาฟุตบอล เพราะกีฬาฟุตบอลมีพื้นฐานการเล่นโดยการใช้เท้าเล่นบอลเหมือนกับกีฬาฟุตบอลสนามใหญ่ (11คน) ซึ่งสอดคล้องกับ(นิพนธ์ กิติกุล 2525 : 96) กล่าวว่า ผู้เล่นที่ลงเล่นทุกครั้งจะต้องเข้าใจ และประยุกต์ใช้หลักการเล่นในขณะเป็นฝ่ายป้องกันรูปแบบของการป้องกันไม่ควรจะมีโครงสร้างที่ตายตัว เพราะจะทำให้ผู้เล่นเกิดความอึดอัดใจในการใช้ความคิดตัดสินใจเฉพาะหน้า ควรที่จะคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างของแต่ละคนในทีม รูปแบบของการป้องกัน

1. การป้องกันแบบตัวต่อตัว

โดยไม่คำนึงว่าทีมจะมีโครงสร้างอย่างไร ในการป้องกันแต่ในหลาย ๆ กรณีที่ผู้เล่นฝ่ายรุกเผชิญหน้ากับฝ่ายรับ จะปรากฏให้เราเห็นว่ามีการใช้การป้องกันแบบตัวต่อตัวในบางตอนของทุก ๆ การแข่งขัน การป้องกันตัวต่อตัวซึ่งกระทำกันอย่างเข้มงวดนั้น เรามักจะใช้โดยให้ผู้เล่นฝ่ายป้องกันคนหนึ่งทำหน้าที่ประกบผู้เล่นฝ่ายโจมตีซึ่งเป็นผู้ที่มีความสามารถสูง ในการเข้าทำประตูและเข้าโจมตีอย่างได้ผล จุดมุ่งหมายเบื้องต้นของการป้องกันแบบตัวต่อตัวนั้นก็คือ การพยายามทำลายจุดแข็งของฝ่ายตรงข้ามและลดจุดอ่อนของฝ่ายตน และถึงแม้ว่าการป้องกันแบบนี้จะเป็นของง่ายในเรื่องของหลักการป้องกันซึ่งทำให้ฝ่ายเราได้เปรียบแต่อย่างไรก็ดี บางครั้งการป้องกันแบบนี้ก็มีข้อเสียอยู่ในตัวของมันด้วยเช่นกัน

ข้อได้เปรียบในการป้องกันแบบตัวต่อตัว

1. ฝ่ายป้องกันสามารถประกบ หรือต่อต้านผู้เล่นฝ่ายรุกที่มีขนาดรูปร่าง ความเร็ว และระดับความสามารถเดียวกัน เพื่อที่จะลดประสิทธิภาพในการเล่นของฝ่ายตรงข้ามลงได้
2. ผู้เล่นทั้งหมดของฝ่ายป้องกันสามารถที่จะเข้าใจหน้าที่ของแต่ละคนได้อย่างแจ่มแจ้ง นั่นคือหยุดยั้งฝ่ายรุกที่ตนประกบมิให้เข้าโจมตีอย่างได้ผล
3. ผู้เล่นฝ่ายรับบางคนเชื่อว่า การประกบผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่เก่งกว่านั้นเป็นการทำลายความสามารถของตน และสร้างกำลังใจในการป้องกันจนกระทั่งประสบความสำเร็จและถือเป็นของง่ายที่จะยอมรับการป้องกันแบบตัวต่อตัวมากกว่าแบบอื่น ๆ
4. ความผิดพลาดในการป้องกันแบบนี้ ส่วนใหญ่จะเกิดจากข้อบกพร่องส่วนบุคคลจึงเป็นของง่ายที่จะแก้ไขในขณะที่การเล่นดำเนินอยู่ และสามารถแก้ไขได้ง่ายกว่าวิธีการป้องกันแบบอื่น ๆ

ข้อเสียเปรียบในการป้องกันแบบตัวต่อตัว

1. มีบ่อยครั้งเหมือนกันที่ผู้เล่นไม่สามารถประกบผู้เล่นฝ่ายรุกที่มีความสามารถสูงได้ นอกจากนี้ถ้าเราไม่รู้จักผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามทุกคนดีพอแล้ว เราอาจจะไม่ได้ทำการประกบผู้เล่นคนอื่น ๆ ที่เล่นดี ซึ่งมีมากกว่า 1 คนก็เป็นได้

2. มันเป็นเรื่องยากและเป็นไปไม่ได้ที่จะยึดถือหลักในการป้องกันแบบมีการช่วยเหลือสนับสนุน การซัดกันชนในแนวลึก และการสร้างความสมดุลในการตั้งรับไว้ได้ ถ้าเกิดกรณีผู้เล่นฝ่ายรุกวิ่งไปรวมตัวกัน ณ ที่ใดที่หนึ่งของสนามซึ่งฝ่ายป้องกันจะติดตามไป ทีมก็ย่อมจะเสียสมดุลในการตั้งรับขึ้นได้

3. การประกบแบบตัวต่อตัว ผู้เล่นจะต้องสิ้นเปลืองพลังงานอย่างมาก และทำให้เสียสมาธิในการแข่งขัน เนื่องจากต้องพะวงกับการเคลื่อนที่ของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่ตนได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ประกบตัว

4. ความสามัคคีและการประสานงานร่วมกันจะมีตลอดเวลาได้ยาก เนื่องจากผู้เล่นต้องสนใจอยู่กับการรุกของผู้ที่ตนประกบตัว แต่อาจจะมีสิ่งปลอบใจอยู่บ้างไม่มากนักเมื่อคนที่เราประกบตัวไม่สามารถทำประตูได้ ในขณะที่ทีมของเราประสบความสำเร็จ

5. การป้องกันแบบตัวต่อตัว จะต้องใช้ร่วมกับการมีแบ็คคิสระ (Free back or Libero) เพื่อทำหน้าที่ช่วยสอดหรือสกัดกั้นผู้เล่นฝ่ายโจมตีที่เสด็จลอดผ่านเข้ามา ดังในระบบการป้องกันของทีมอิตาลีที่ชื่อว่า คาเทแนคซิโอ (Catenaccio) ซึ่งการป้องกันแบบตัวต่อตัวนี้จะไม่สามารถปกคลุมพื้นที่ว่างที่สำคัญบริเวณหน้าประตูของฝ่ายรับได้ โดยปราศจากการใช้ผู้เล่นแบ็คคิสระ

6. การป้องกันแบบตัวต่อตัว ทำให้ทีมขาดกำลังในการโจมตีเนื่องจากการเปลี่ยนจากรุกไปเป็นรับนั้นกระทำได้ยาก โดยเฉพาะเมื่อผู้เล่นได้รุกขึ้นไปสูงถึงแดนรุก จะไม่สามารถประกบคู่ของตนได้ทัน ดังนั้นผู้เล่นจึงไม่พยายามที่จะดันขึ้นสูงและเข้าร่วมในการโจมตี เพราะเกรงว่าตนจะเกิดความผิดพลาดในหน้าที่เมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน

2. การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต

ในด้านโครงสร้างของการป้องกันแบบโซน (Zone) หรือแบบแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบนั้น ผู้เล่นฝ่ายป้องกันไม่ต้องประกบใครเป็นพิเศษ แต่จะทำหน้าที่ป้องกันพื้นที่ของสนามบริเวณหนึ่งและเข้าประกบเฉพาะผู้เล่นโจมตีที่รุกเข้ามาในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบโดยไม่พิจารณาว่าฝ่ายตรงข้ามจะเล่นในตำแหน่งใด พื้นที่ในการป้องกันของทุกคนจะต้องจัดให้เหลื่อมหรือซ้อนกันโดยทั่วไปจะไม่กำหนดขอบเขตแน่นอนตายตัว ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เล่นสามารถยืดหยุ่นได้

ข้อได้เปรียบในการป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต

1. เป็นวิธีที่ง่ายต่อการป้องกันฝ่ายตรงข้ามที่จะเข้ามาทำประตูเพราะว่าผู้เล่นในทีมสามารถรวมตัวกันในพื้นที่หน้าประตูได้ ด้วยเหตุนี้การทำประตูฝ่ายตรงข้าม จึงเป็นไปได้ยากและมีโอกาสน้อย

2. การป้องกันแบบนี้จะช่วยลดความเสียเปรียบในด้านความสามารถที่แตกต่างกันซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีการเผชิญหน้ากันตัวต่อตัว และเมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายรับต้องประกบกับฝ่ายรุกที่มีความสามารถสูงกว่า การป้องกันแบบนี้จะช่วยให้ผู้เล่นมีความมั่นใจว่า อย่างไรก็ตามเขายังมีเพื่อนร่วมทีมคอยช่วยเหลือเขาอยู่ เนื่องจากผู้เล่นทุกคนไม่ต้องประกบตายตัวอยู่ตลอดเวลา

3. การป้องกันแบบแบ่งเขตนั้นง่ายต่อการรวมกำลัง เพราะผู้เล่นรู้หน้าที่ว่าพื้นที่ตรงไหนใครรับผิดชอบ และในแง่ของผลดีอีกประการหนึ่งก็คือฝ่ายป้องกันมีอิสระในการรุกเข้าโจมตีได้ตอบโต้

4. ฝ่ายป้องกันไม่ต้องกังวลต่อการเคลื่อนไหวทุก ๆ ครั้งของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามโดยเพียงแต่สังเกตที่ลูกบอลและอ่านเกมส์ว่าคู่ต่อสู้จะส่งลูกบอลไปในทิศทางใดก็พอเพียงที่จะรู้ว่าฝ่ายตรงข้ามจะรุกอย่างไรและการป้องกันแบบแบ่งเขตไม่ต้องสิ้นเปลืองกำลังคนดังเช่น การป้องกันแบบตัวต่อตัวนอกจากนี้การที่ทีมมีความสมดุลย์ ในการป้องกันและมีการควบคุมพื้นที่ที่ดี

ข้อเสียเปรียบในการป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต

1. ในการป้องกันแบบแบ่งเขต จะเปิดโอกาสให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามมีอิสระในการเคลื่อนที่ โดยเฉพาะก่อนที่จะเข้ามาสู่การป้องกันในแดนรับ

2. ผู้เล่นบางคนอาจกังวลอยู่กับการควบคุมพื้นที่มากกว่าจะสนใจว่าผู้เล่นฝ่ายโจมตีกำลังอยู่ ณ ที่ใด การไม่ให้ความสนใจฝ่ายโจมตีนี้จะทำให้ล่อแหลมต่ออันตราย โดยเฉพาะในพื้นที่ที่สำคัญนอกจากนี้ผู้เล่นอาจจะไม่ค่อยกระตือรือร้นเพราะคิดว่ามีผู้ร่วมทีมคอยช่วยเหลืออยู่

3. โครงสร้างของการป้องกันแบบแบ่งเขต ถูกป้อนขึ้นด้วยสมมติฐานที่ว่า ผู้เล่นฝ่ายป้องกันจะมีการสื่อสารระหว่างกันเป็นอย่างดีในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะในขณะที่ต้องมีการเปลี่ยนหน้าที่กันรับผิดชอบผู้เล่นฝ่ายรุกเข้าโจมตี ซึ่งวิ่งจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง และในข้อเท็จจริงการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอาจจะไม่ดีพอก็ได้ โดยเฉพาะเมื่อขาดการฝึกซ้อมร่วมกันเป็นระยะเวลาที่นานพอ

4. ความผิดพลาดส่วนบุคคลในการป้องกันแบบแบ่งเขต เป็นเรื่องยากที่จะกำหนดตำแหน่งรับผิดชอบที่แน่นอน เพราะความรับผิดชอบในการป้องกันแบบแบ่งเขตนั้น จะมีพื้นที่เหลื่อมกันและไม่สามารถกำหนดแน่ชัดได้ ดังนั้นผู้เล่นบางคนอาจจะเกิดความผิดพลาดขึ้นได้เนื่องจากต้องทำงานหนักเกินไป เพราะผลจากการละทิ้งหน้าที่ของเพื่อนร่วมทีม

3. การป้องกันแบบผสม

แบบการป้องกันที่น่าได้ผลมากที่สุดนั้น ควรจะรวมเอาการป้องกันแบบตัวต่อตัวและแบบแบ่งเขตเข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้เล่นฝ่ายรับจะถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ป้องกันแบบแบ่งเขตและผู้เล่นแบบประกบตัวเมื่อต้องเผชิญหน้ากับผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอล โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในแดนรับและใกล้ประตู และถึงแม้ว่าการป้องกันแบบผสมนี้จะมีการประกบตัวผู้เล่นที่มีบอลอย่างใกล้ชิดได้ดีเท่า ๆ กับการป้องกันที่มีการสนับสนุนและซ้อนกันในแนวลึกก็ตามระบบการป้องกันแบบนี้ก็ยังจำเป็นต้องมีผู้เล่นที่มีความสามารถและประสบการณ์ที่ดีด้วยจึงจะทำให้ทีมได้รับความสำเร็จ

สรุปแล้ว ระบบการเล่นทั้งหมดจะประสบความสำเร็จได้เมื่อระบบนั้นมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เล่นที่เรามีอยู่ การเลียนแบบเอาระบบต่าง ๆ มาใช้นั้น เราจะพบว่า มีบ่อยครั้งที่ทีมนั้น ๆ ขาดแคลนผู้เล่นที่เหมาะสมในการจะทำให้ระบบที่เขานำมาใช้นั้น มีความสมบูรณ์และประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ดังนั้นระบบที่ดีที่สุดนั้นจะต้องอาศัยผู้เล่นที่มีความสามารถพิเศษและไม่มีระบบใดประสบความสำเร็จโดยการใช้ผู้เล่นธรรมดา ๆ และแม้ว่าเทคนิคการเล่นจะมีความสำคัญมาก แต่ความมีโชคดีในการแข่งขันนั้น จะมีไม่ได้ถ้าผู้เล่นปราศจากเทคนิคและทักษะที่ดีในการเล่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแวกส์ (Barrow. 1979 : 284 ; citing Kovacs. 1973) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอล และเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอล เพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้คือ การเตะบอล (Bounce a Soccer Ball) โดยใช้เท้า เข่า ต้นขา ไหล่ ศรีษะ หรือใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ทุกส่วน ยกเว้นมือและแขน โดยเตะให้ได้มากที่สุดภายใน 45 วินาที ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต การเตะบอลอนุญาตให้ลูกฟุตบอลกระดอนพื้นได้ 1 ครั้ง การทดสอบให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติได้ 4 ครั้ง ๆ ละ 45 วินาที ให้มีการพักระหว่างการทดสอบแต่ละครั้งได้ การคิดคะแนนจะคิดรวมผลการเตะบอลทั้ง 4 ครั้ง การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบใช้แบบทดสอบของแมคโคเนลล์ และการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอล 38 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า

เกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโคเนลล์ของกลุ่มรวม นักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.71 , 0.43 , และ 0.80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับบุคคลประเมินค่าของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ 0.37 และกลุ่มเริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.79 การศึกษาความเชื่อมั่นของกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.97 , 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะมีค่าเที่ยงตรงในกลุ่มผู้เริ่มเล่นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ทุกกลุ่มมีค่าความเชื่อมั่นสูงใกล้เคียงกัน

เฮอรันั้นเดซ (Hernandes. 1987 : 03C) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันในกีฬาประเภททีม ซึ่งประยุกต์ใช้กับกีฬาเบสบอล จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันเพื่อที่จะวางตำแหน่งการเล่นได้เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจาก 1) ความคล่องตัวในขณะเล่น 2) ความไม่คล่องตัวของผู้เล่น

3) เทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น 4) การใช้พื้นที่ในการเล่น 5) แบบแผนของการเคลื่อนไหว การที่จะวางตำแหน่งการเล่นจะต้องศึกษารูปแบบของการวางตำแหน่งของฝ่ายตรงข้ามและรูปแบบการวางตำแหน่งของทีมของตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่โค้ชและผู้เล่นจะต้องปฏิบัติเป็นครั้งแรก คือ การศึกษารูปแบบการเล่น ข้อจำกัดของการเล่นที่ควรคำนึงก็คือ กติกาการแข่งขันและความจำกัดทางร่างกายที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น รูปแบบของเทคนิคการเล่น ระบบการโต้ตอบในการวางตำแหน่งของผู้เล่น ความคล่องตัวและความไม่คล่องตัวของผู้เล่น และ การใช้พื้นที่ในสนามขณะแข่งขัน สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นบาสเกตบอล

ผลจากการศึกษาพบว่า

การศึกษารูปแบบของการเล่นและการฝึกซ้อมรูปแบบต่างๆ เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เล่นภายในทีมการเล่นที่ประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีสิ่งนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สามารถอ่านแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และการฝึกซ้อมตามรูปแบบก็เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการแข่งขัน

โรดาโน และ ทาวานา (Rodano and Tavana. 1993 : 256-261) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การวิเคราะห์ 3 มิติ ของการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าโดยนักกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ (Three – Dimensional Analysis of Instep Kick in Professional Soccer Players) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 10 คน ของทีม เอซีมิลาน ในอิตาลี โดยเก็บข้อมูลจาก 5 จุด ตามหลักทางกายภาพของขาที่ใช้เตะฟุตบอล คือ กระดูกเชิงกรานตรง สะโพก ปุ่มกระดูกโคนขาใหญ่ เข่า กระดูกตาคุ่มนอก นิ้วก้อย ซึ่งมีวิธีดำเนินการคือ หลังจากการอบอุ่นร่างกาย นักกีฬาฟุตบอลจะเคลื่อนที่ 2 ก้าว เข้าเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า 5 ครั้ง โดยทดลองบนสนามหญ้าเทียมซึ่งมีแผ่นรองเก็บเครื่องมือระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมเก็บบันทึกข้อมูล เมื่อครูฝึกได้ให้สัญญาณการเตะลูกฟุตบอลถูกต้องสมบูรณ์ ผลการวิเคราะห์ 3 มิติ กับ 2 มิติ

ผลการศึกษาพบว่า

ความเร็วที่เป็นเส้นตรงมีความคลาดเคลื่อนตั้งแต่ 0.12 มิลลิเมตร (ข้อเท้า) – 0.20 มิลลิเมตร (สะโพก) (1 มิลลิเมตร = 1 / 1000 วินาที) โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นอัตราส่วนเดียวกัน ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของข้อผิดพลาดเมื่อคำนึงถึงความเร็วสมบูรณ์มากกว่า 10 % เมื่อวัดจากกล้ามเนื้อเชื่อมต้นขา สะโพก และเข่า ส่วนที่เท้าสามารถตัดข้อผิดพลาดได้เพียง 0.9 % - 1.1 % ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับความเร็วรอบแกนแตกต่างตั้งแต่ 2.25 รัศมี / วินาที (เข่า) – 0.92 รัศมี / วินาที (ข้อเท้า) ข้อผิดพลาดเฉลี่ยสูงสุดคิดเป็นเปอร์เซ็นต์อยู่ที่ข้อเท้า (83.9 %) ส่วนที่สะโพก 43.8 % และ เข่า 12.8 %

จินชัน และคนอื่นๆ (Jinshan and others. 1993 : 204) ได้วิเคราะห์การได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 (Analysis of the Goals in the 14th World cup) ทั้งหมด

52 แมตช์ โดยการดูจากวิดีโอเทป และทำการวิเคราะห์ทั้ง 115 ประตู โดยดูการปฏิบัติประกอบภาพพื้นที่ที่กำหนดขึ้นว่าใช้เทคนิคและเทคนิคใด เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 13

ผลการศึกษาพบว่า

เทคนิคที่ใช้ของ 115 ประตู คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ คือ การผ่านบอลจากพื้นที่ B 4.3 % การเลี้ยงบอลและผ่านบอล 27 % การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน 24.4 % ด้านหน้า 18.3 % เมื่อเปรียบเทียบกับฟุตบอลโลกครั้งที่ 13 และฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 เปอร์เซนต์ของการได้ประตูจากการผ่านบอลจากพื้นที่ B การได้ประตูในครั้งแรก พบว่าอยู่ในระดับต่ำ ($p > .05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการเล่นในครั้งแรกหลังมีความแตกต่างกับผลจากการโหม่ง มีนัยในระดับสูง ($p < .05$)

ยามานะกะ , ฮิวส์ , และลอทท์ (Yamanaka, Hughes & Lott. 1993 : 207) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1990 (An Analysis of Playing in the 1990 World Cup for Association Football) ความชัดเจนของรูปแบบการเล่นฟุตบอลทั้งหมดของทีมในกลุ่มประเทศในเครือจักรภพ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่น

ผลการศึกษาพบว่า

ในการสร้างเกมรุกจากการเป็นฝ่ายรับ โดยใช้การเตะส่งในระยะไกลและการเตะจากประตู ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเด่นชัดในการเล่นลูกกลางอากาศ ทีมยุโรปสร้างการเล่นโดยการส่งสั้น การวิ่งและการเลี้ยงการครอบครองมีอันตรายต่อการแพ้ ทีมอเมริกาได้มีอัตราการยิงประตู โดยการผ่านบอลจากข้างสนามสูงกว่าเปอร์เซนต์ของการผ่านบอลจากช่วงสุดท้ายของสนาม

การสิ้นสุดของทีมแควเมอรูน ซึ่งเป็นทีมที่มีรูปแบบการเล่นฟุตบอลคล้ายคลึงกับทีมอเมริกาใต้ มีมากกว่าสองกลุ่มอื่นจากเครือจักรภพและยุโรป คันทูที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัดคือ เกมการเล่นของทีมส่วนใหญ่เน้นหนักการป้องกัน

งานวิจัยในประเทศ

รุ่งเรือง เทพทัต (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบของการแข่งขันวอลเลย์บอล จุดมุ่งหมายเพื่อทราบรูปแบบของการเสิร์ฟ รูปแบบของการตั้งเสิร์ฟ รูปแบบของการรุกและการช้อนหลังรูปแบบของการสกัดกัน และการช้อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬา วอลเลย์บอลประเภทเยาวชนทีมชาย อายุไม่เกิน 17 ปี ที่เข้าร่วมในการแข่งขันมิซูโนวอลเลย์บอลแชมป์เยาวชนครั้งที่ 2 ณ ยิมเนเซียม 2 กรุงเทพมหานคร เลือกกลุ่มตัวอย่างเจาะจง 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขันโดยบันทึกวิดีโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

การเสิร์ฟแบบเทนนิสเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการเสิร์ฟทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ แบบฮุก และน้อยที่สุดคือ แบบมือล่าง การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับเสิร์ฟแบบดับเบิลยู (W) ระหว่างทีมศูนย์เยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี กับ ทุกทีมแตกต่างกัน ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V) รูปแบบการรุกและการช้อนหลังโดยเริ่มจากการตีแบบด้านหน้าเป็นแบบที่ใช้ตีมากที่สุด สัดส่วนของการศึกษาของทุกทีมไม่แตกต่างกันรองลงมาคือแบบด้านข้าง และน้อยที่สุดแบบพุ่งตัว การเซตแบบด้านหน้าและเซตแบบเซทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การกระโดดเซต และน้อยที่สุดแบบด้านข้าง การหมุนตัวตบเป็นแบบที่ใช้ในการตบลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการใช้ทุกทีมนั้นไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือหมุนข้อมือตบ และน้อยที่สุดคือการตบแบบตวัดหรือฮุกลูกบอล การช้อนหลังคนลูกบอลแบบตำแหน่ง 5 ช้อนหลังเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือการช้อนหลังแบบตำแหน่ง 6 และน้อยที่สุดคือแบบตำแหน่ง 1 ช้อนหลัง การสกัดกันแบบ 2 คน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนการใช้ของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือการสกัดกันแบบ 1 คน และน้อยที่สุดคือ แบบ 3 คน การช้อนหลังคนสกัดกันแบบตำแหน่ง 5 ช้อนหลังเป็นแบบที่ใช้มากที่สุด สัดส่วนของการใช้ทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือแบบตำแหน่ง 1 และน้อยที่สุดคือ แบบตำแหน่ง 6 ช้อนหลัง

นพดล เกตุประทุม (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอล ความมุ่งหมายของการศึกษาคั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการรับเพื่อทราบขนาดรูปร่างนักกีฬาบาสเกตบอลชาย 4 ทีมสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลทีมชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8 – 15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขันทำการบันทึกวิดีโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การรุกแบบรวดเร็ว เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด สัดส่วนการรุกแบบรวดเร็วของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งป้อมรับ และน้อยที่สุดคือ การรุกแบบหมุนคู่

2. การตั้งรับแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับแบบคนต่อคน ระหว่างทีมจุฬากับทีมศรีนครินทรวิโรฒ และทีมจุฬากับทีมรามคำแหงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ระหว่างทีมจุฬากับทีมศรีนครินทรวิโรฒ ทีมจุฬากับทีมรามคำแหง และทีมรามคำแหงกับทีมเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และน้อยที่สุด คือ การตั้งรับแบบผสม

3. ขนาดรูปร่างและประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬาบาสเกตบอลชายของทุกทีม มีอายุเฉลี่ย 22 – 25 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 71 – 76 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 178 – 184 เซนติเมตร และมีประสบการณ์ในการแข่งขันบาสเกตบอลเฉลี่ย 5 – 7 ปี

เฉลิมพล ก่อกิจเทกิจกุล (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบ การเล่นฟุตบอล ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบการรุกและรูปแบบ การป้องกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นทีมฟุตบอลที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประเภท ก.ประจำปี 2537 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยการคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้ายของการแข่งขันประจำปี 2536 โดยบันทึกวิดีโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การรุกจากด้านข้างใกล้เส้นข้าง เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือ การรุกจากด้านข้างใกล้เส้นหลัง และน้อยที่สุดคือ การรุกอย่างรวดเร็ว

2. การป้องกันแบบผสม เป็นแบบที่ใช้ในการป้องกันมากที่สุด รองลงมาคือ การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต ส่วนการป้องกันแบบตัวต่อตัว ไม่นิยมใช้ในการแข่งขัน

กรุงธน ชูไทย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษารูปแบบ การเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 โดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยหาความถี่และร้อยละ ของข้อมูลในแต่ละรูปแบบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประเทศอิหร่าน ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.08 และการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.89 และลูกบอลไม่เข้าประตู คือ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.10 และการป้องกันที่ไม่สำเร็จจำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41

2. ประเทศคูเวต ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.18 การป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.17 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุดจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.56 และลูกบอลไม่เข้าประตูจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.52 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดจำนวน 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.96 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.81

3. ประเทศญี่ปุ่น ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.37 การป้องกันแบบ 6-0 มากที่สุด 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.40 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอล เข้าประตูมากที่สุดจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 และลูกบอลไม่เข้าประตูจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.58 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.91 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การป้องกันแบบอื่น ๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.58

4. ประเทศเกาหลี ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.70 การป้องกันแบบ 3-2-1 มากที่สุด 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.70 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอล เข้าประตูมากที่สุดจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.94 และลูกบอลไม่เข้าประตูจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.78 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดจำนวน 68 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 54.84 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36

5. รูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการรุกที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การรุกแบบ 1-5 จำนวน 149 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอล เข้าประตูมากที่สุดจำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.25 ส่วนลูกบอลที่ยังไม่เข้าประตูจำนวน 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24

6. รูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการป้องกันที่ได้นำมา ใช้มากที่สุดคือ การป้องกันแบบ 5-1 จำนวน 190 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.87 ผลสัมฤทธิ์จาก การป้องกันประสบความสำเร็จมากที่สุดจากการป้องกัน 5-1 จำนวน 132 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.44 ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 5-1 จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.89

เทพรัตน์ วิโนทัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเล่นบาสเกตบอล ของนักบาสเกตบอลหญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้านี้ เพื่อทราบ รูปแบบการรุกและการป้องกันและผลสำเร็จในการรุกและการป้องกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น นักบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชียครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 27 เมษายน – 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 ณ อาคารนิมิตร์ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบ เจาะจง จำนวน 6 ทีม ในประเภทดิวิชัน 1 ซึ่งทำการบันทึกสถิติโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า

1. การรุกแบบ 1-2-2 เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.63 อันดับที่ 2 ได้แก่ การรุกแบบรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 34.33 อันดับที่ 3 ได้แก่ การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 คิดเป็นร้อยละ 12.62 ผลสำเร็จของการรุกมากที่สุด ได้แก่ การรุกแบบรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 51.63 อันดับที่ 2 ได้แก่ การรุกแบบ 1-2-2 คิดเป็นร้อยละ 45.78 อันดับที่ 3 ได้แก่ การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 คิดเป็นร้อยละ 43.79

2. การป้องกันแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้การตั้งรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.54 อันดับที่ 2 ได้แก่ แบบโซน 1-3-1 คิดเป็นร้อยละ 1.57 อันดับที่ 3 ได้แก่ แบบบีบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 0.88 ผลสำเร็จของการป้องกันมากที่สุด ได้แก่ การป้องกันแบบโซน 1-3-1 คิดเป็นร้อยละ 65.62 อันดับที่ 2 ได้แก่ แบบคนต่อคน คิดเป็นร้อยละ 51.96 อันดับที่ 3 ได้แก่ แบบบีบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 50.00

สถาพร เกษแก้ว (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบและทักษะการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมชาย ที่ลงทำการแข่งขันรอบรองชนะเลิศระหว่างวันที่ 6 – 20 ธันวาคม 2541 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยศึกษาจากการบันทึกวีดิทัศน์ขณะแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. รูปแบบการเสิร์ฟข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า
2. รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในเป็นแบบที่ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการรับลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ
3. รูปแบบการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายของสนามเป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด และรองลงมาเป็นการรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวาบริเวณพื้นที่กลางสนาม
4. รูปแบบการสกัดกันด้วยขา เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการสกัดกัน และรองลงมาเป็นการสกัดกันด้วยขาและลำตัว
5. รูปแบบการรุกแบบเตะลังกาหลัง เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการเตะตะกร้อ และรองลงมาเป็นการรุกแบบเตะสลับหลัง
6. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการตั้ง และรองลงมาเป็นการตั้งด้วยศีรษะ
7. การเสิร์ฟตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ใช้มากที่สุด และรองลงมาเป็นการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าซ้าย
8. การตั้งรับเสิร์ฟแบบ B เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการตั้งรับเสิร์ฟแบบ A

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยเกอร์เวิลด์ไฟร์ ณ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงในการแข่งขันกับทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฮอลแลนด์ ทีมชาติจีน และทีมชาติสิงคโปร์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ได้แก่
 - 1.1 กล้องวิดีโอ
 - 1.2 ม้วนวิดีโอ
 - 1.3 เครื่องเล่นวิดีโอเทป
 - 1.4 เครื่องรับโทรทัศน์
2. ใบบันทึก รูปแบบการเล่นฟุตบอลโดยแยกศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่
 - รูปแบบการรุก
 - 2.1 รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2
 - 2.2 รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1
 - 2.3 รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1
 - 2.4 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 3
 - 2.5 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1
 - 2.6 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2
 - รูปแบบการป้องกัน
 - 2.7 การป้องกันแบบคนต่อคน
 - 2.8 การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซน
 - 2.8.1 การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซนแบบ 2 : 2
 - 2.8.2 การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซนแบบ 1 : 3
 - 2.9 การป้องกันแบบผสม

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อติดต่อขอความร่วมมือจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย
2. ทำหนังสือขอยืมม้วนวิดีโอจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย
3. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ผู้วิจัยนำภาพที่ได้จากการบันทึกด้วยเครื่องถ่ายภาพโทรทัศน์ไปศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลร่วมกับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท โดยศึกษารูปแบบของการรุกและการป้องกันด้วยเครื่องเล่นโทรทัศน์ที่ใช้ควบคู่กับเครื่องตัดต่อภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับใช้คำนวณหาค่าร้อยละ

วิธีจัดการกับข้อมูล

แจกแจงความถี่แต่ละรูปแบบของการเล่นของแต่ละทีมแล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

แจกแจงความถี่แต่ละรูปแบบของทีมชาติไทย แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

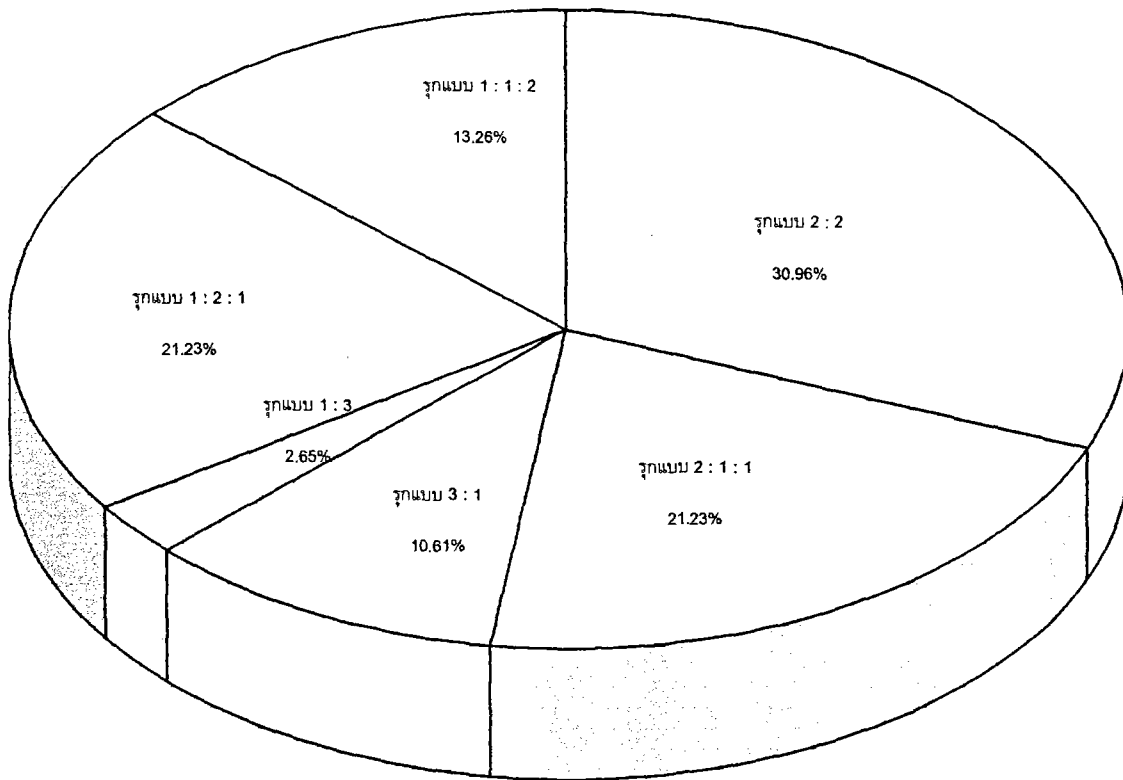
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์เวิลด์ไฟฟ์กับทีมชาติคอสตาริกา

รูปแบบการรุก	จำนวน	ร้อยละ
1. การรุกแบบ 2 : 2	35	30.96
2. การรุกแบบ 2 : 1 : 1	24	21.23
3. การรุกแบบ 3 : 1	12	10.61
4. การรุกแบบ 1 : 3	3	2.65
5. การรุกแบบ 1 : 2 : 1	24	21.23
6. การรุกแบบ 1 : 1 : 2	15	13.26
รวม	113	100

จากตาราง 1 แสดงว่า

ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.96 รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.23 รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.61 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.65 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.23 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.26

ภาพประกอบ 1 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอ스타ริกา

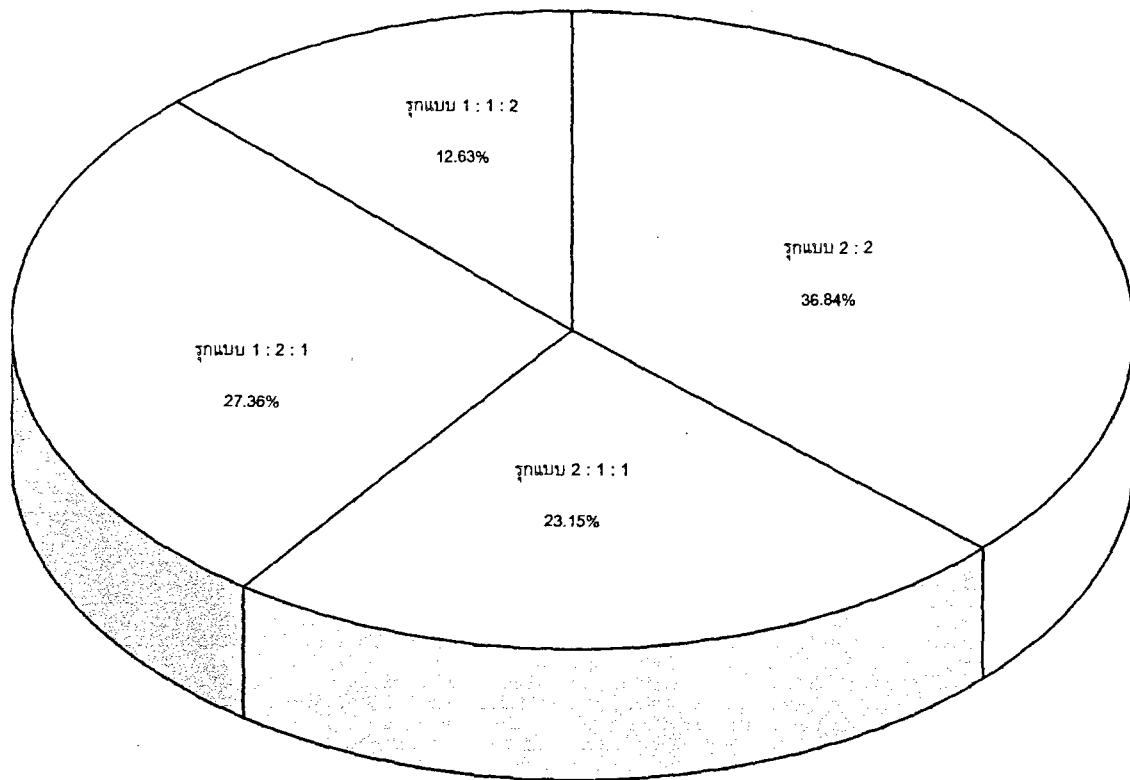
แสดงจำนวนคำร้อยละรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติคอ스타ริกา

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวสต์ไฟว์กับทีมชาติฮอลแลนด์

รูปแบบการรุก	จำนวน	ร้อยละ
1. การรุกแบบ 2 : 2	35	36.84
2. การรุกแบบ 2 : 1 : 1	22	23.15
3. การรุกแบบ 3 : 1	-	-
4. การรุกแบบ 1 : 3	-	-
5. การรุกแบบ 1 : 2 : 1	26	27.36
6. การรุกแบบ 1 : 1 : 2	12	12.63
รวม	95	100

จากตาราง 2 แสดงว่า

ทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.84 รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.15 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.36 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.63

ภาพประกอบ 2 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์

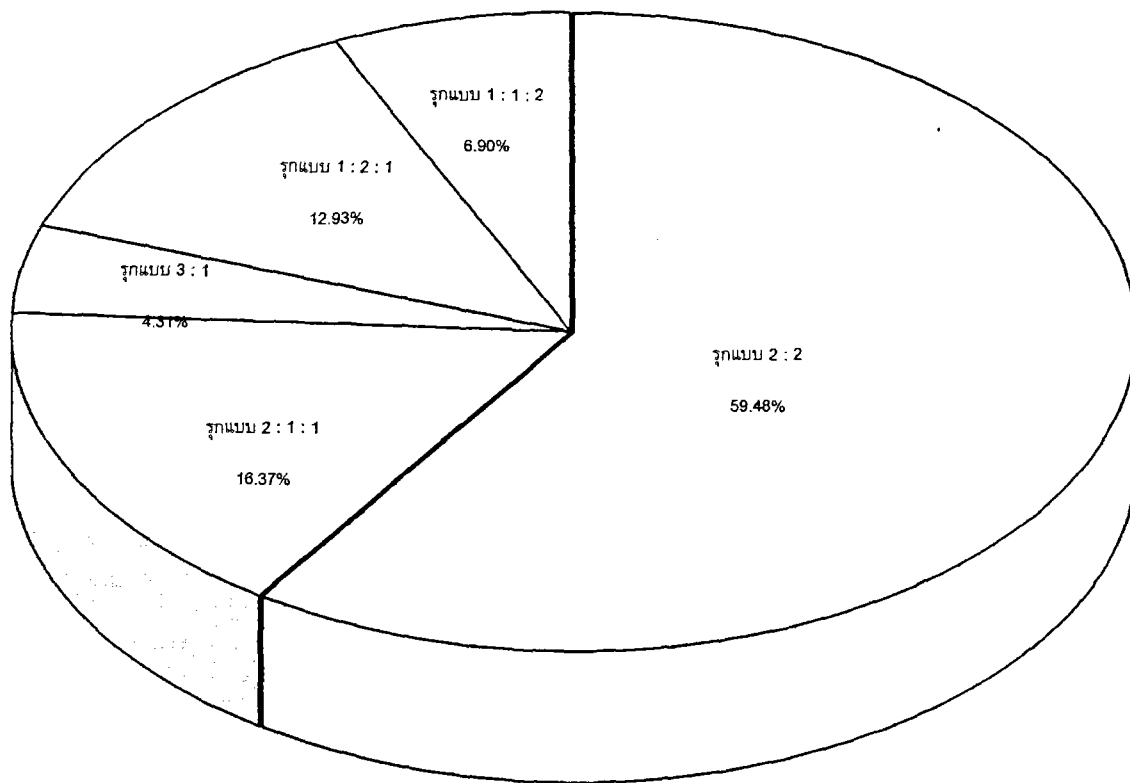
แสดงจำนวนค่าร้อยละรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติฮอลแลนด์

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวสต์ไฟร์กับทีมชาติจีน

รูปแบบการรุก	จำนวน	ร้อยละ
1. การรุกแบบ 2 : 2	69	59.48
2. การรุกแบบ 2 : 1 : 1	19	16.37
3. การรุกแบบ 3 : 1	5	4.31
4. การรุกแบบ 1 : 3	-	-
5. การรุกแบบ 1 : 2 : 1	15	12.93
6. การรุกแบบ 1 : 1 : 2	8	6.90
รวม	116	100

จากตาราง 3 แสดงว่า

ทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.48 รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.37 รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.31 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.93 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.90

ภาพประกอบ 3 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน

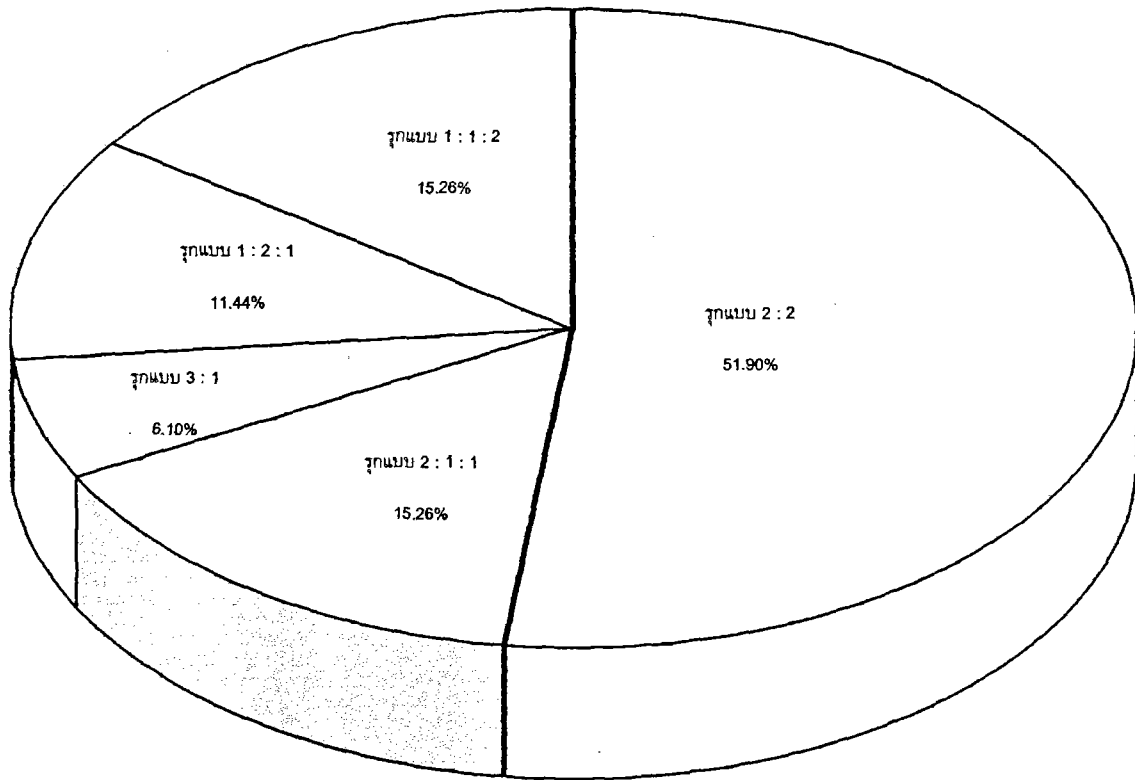
แสดงจำนวนคำร้อยละรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติจีน

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวสต์ไฟร์กับทีมชาติสิงคโปร์

รูปแบบการรุก	จำนวน	ร้อยละ
1. การรุกแบบ 2 : 2	68	51.90
2. การรุกแบบ 2 : 1 : 1	20	15.26
3. การรุกแบบ 3 : 1	8	6.10
4. การรุกแบบ 1 : 3	-	-
5. การรุกแบบ 1 : 2 : 1	15	11.44
6. การรุกแบบ 1 : 1 : 2	20	15.26
รวม	131	100

จากตาราง 4 แสดงว่า

ทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.90 รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.26 รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.10 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.44 รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.25

ภาพประกอบ 4 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์

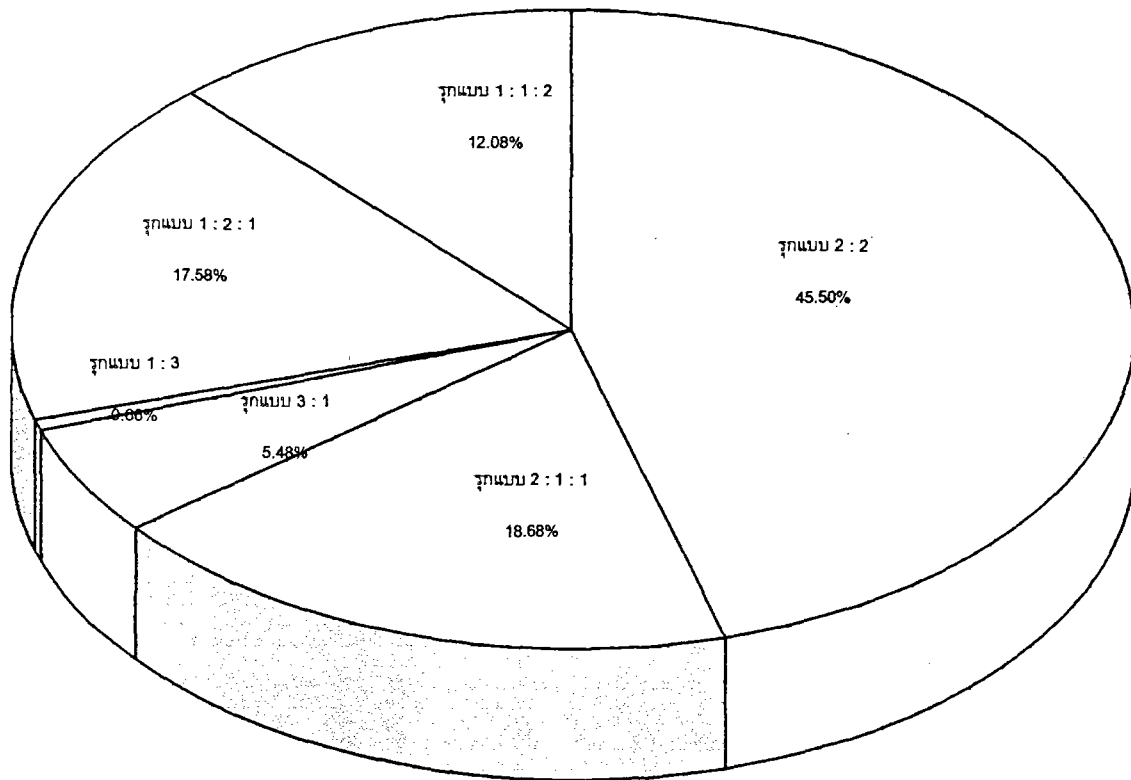
แสดงจำนวนค้ำร่อยละรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอล
ไทเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติสิงคโปร์

ตาราง 5 แสดงจำนวนค่าร้อยละของรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยรวม
ทั้งหมด 4 ครั้ง ในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวลดไฟฟ์

รูปแบบการรุก	จำนวน	ร้อยละ
1. การรุกแบบ 2 : 2	207	45.50
2. การรุกแบบ 2 : 1 : 1	85	18.68
3. การรุกแบบ 3 : 1	25	5.48
4. การรุกแบบ 1 : 3	3	0.66
5. การรุกแบบ 1 : 2 : 1	80	17.58
6. การรุกแบบ 1 : 1 : 2	55	12.08
รวม	455	100

จากตาราง 5 แสดงว่า

ทีมชาติฟุตบอลไทยใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50 ใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 85 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.68 ใช้รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.48 ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.66 ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.58 ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.08

ภาพประกอบ 5 แสดงรูปแบบการรุกของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง

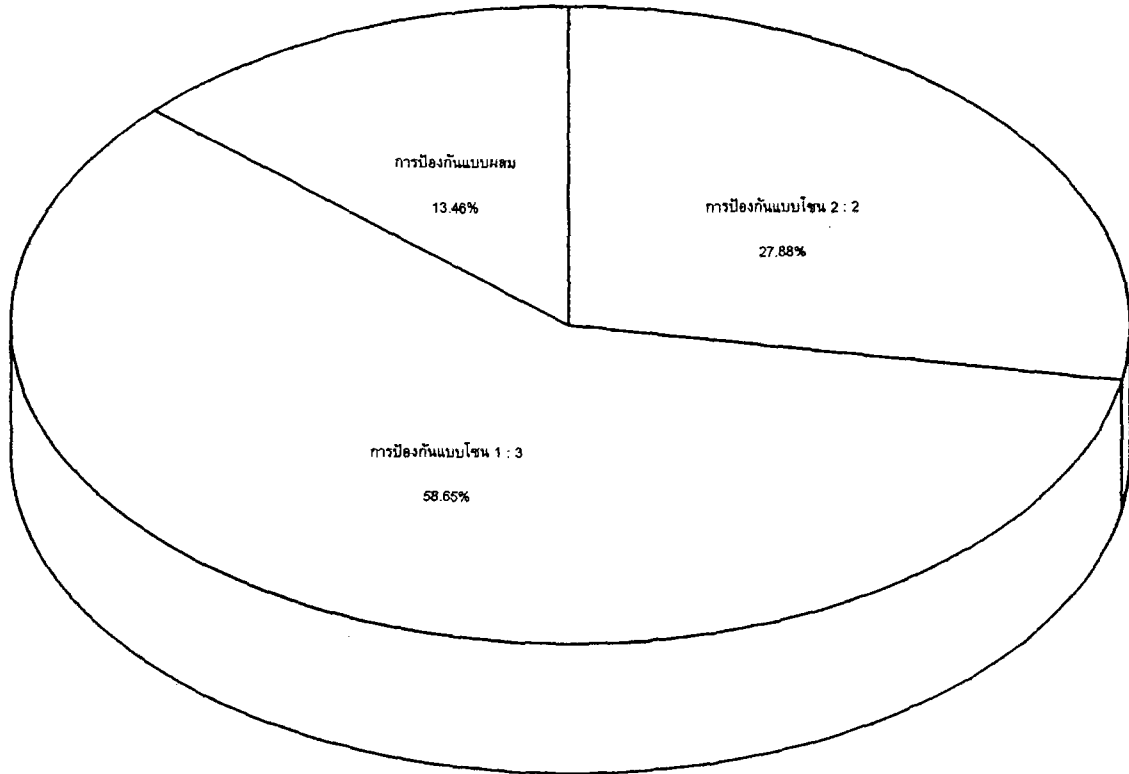
แสดงจำนวนค่าร้อยละรูปแบบการรุกแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง
ในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวสต์ไฟว์

ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติคออสตาริกา

รูปแบบการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-
2. การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซน		
2.1 การป้องกันแบบโซน 2 : 2	29	27.88
2.2 การป้องกันแบบโซน 1 : 3	61	58.65
3. การป้องกันแบบผสม	14	13.46
รวม	104	100

จากตาราง 6 แสดงว่า

ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.88 รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.65 รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.46

ภาพประกอบ 6 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอสตาริกา

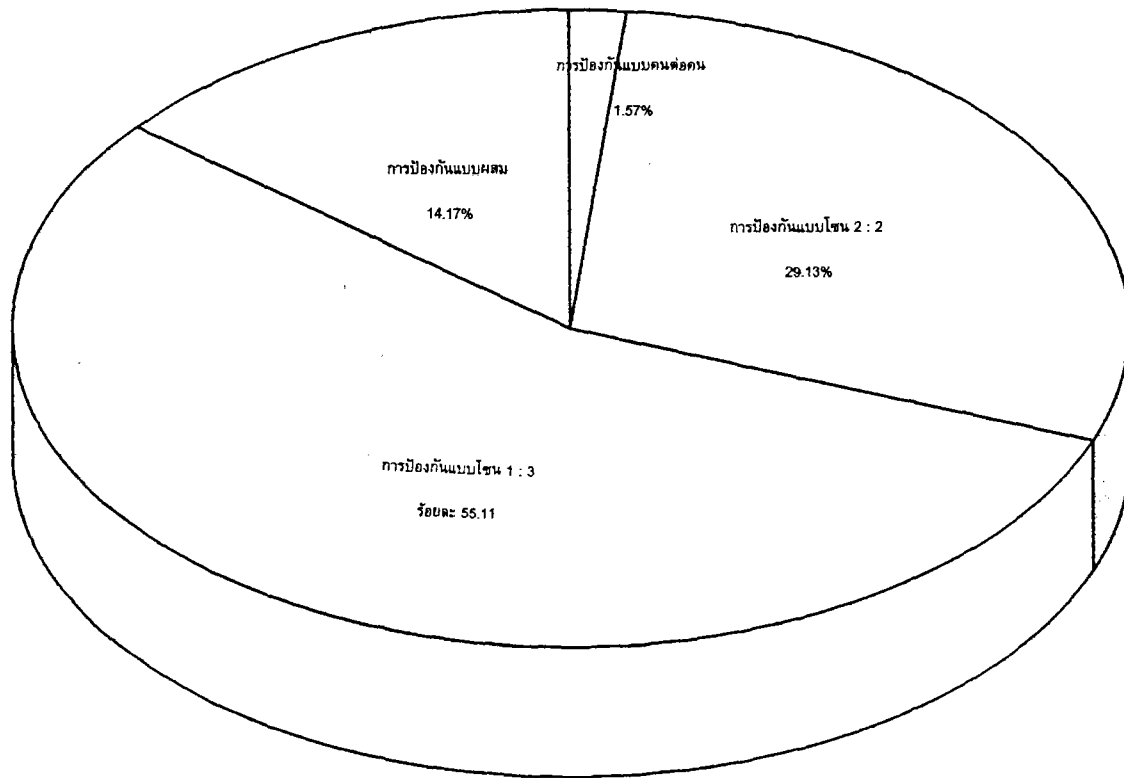
แสดงจำนวนค่าร้อยละรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลไทเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติคอสตาริกา

ตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติฮอลแลนด์

รูปแบบการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	2	1.57
2. การป้องกันแบบเขตหรือโซน		
2.1 การป้องกันแบบโซน 2 : 2	37	29.13
2.2 การป้องกันแบบโซน 1 : 3	70	55.11
3. การป้องกันแบบผสม	18	14.17
รวม	127	100

จากตาราง 7 แสดงว่า

ทีมชาติฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.57 รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.13 รูปแบบการป้องกันแบบโซนแบบ 1 : 3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.11 รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.17

ภาพประกอบ 7 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์

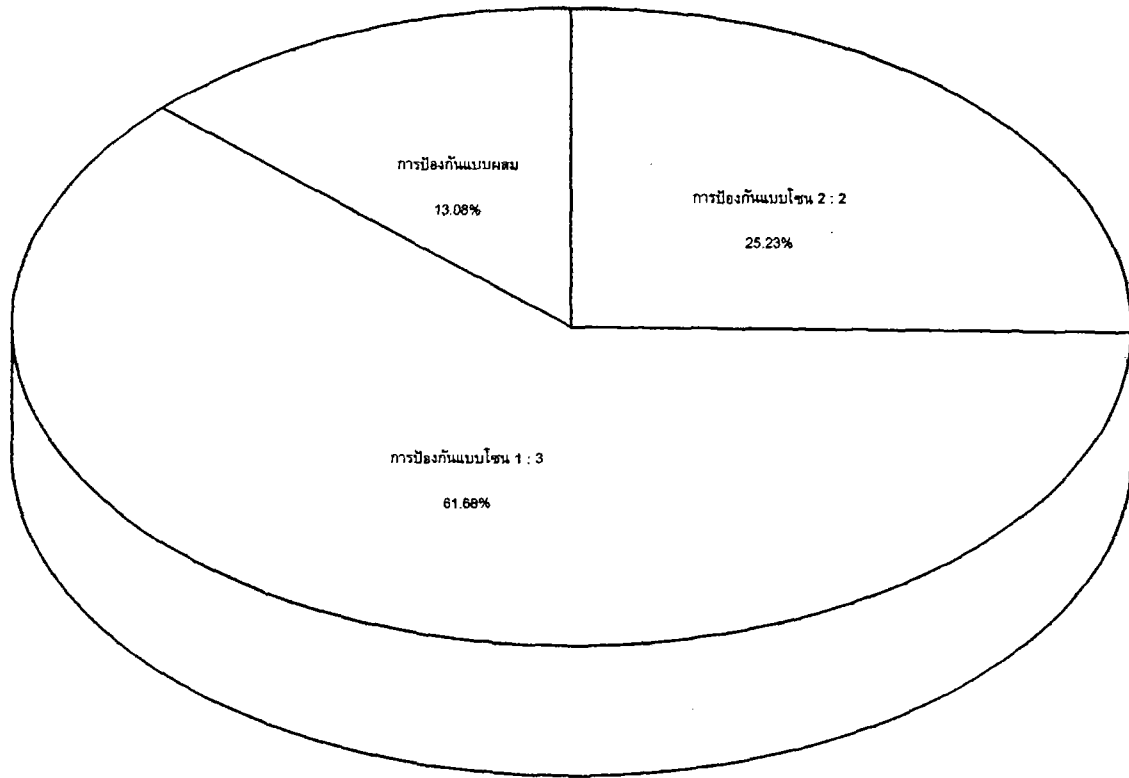
แสดงจำนวนค่าร้อยละรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลไทยเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติฮอลแลนด์

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติจีน

รูปแบบการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-
2. การป้องกันแบบเขตหรือโซน		
2.1 การป้องกันแบบโซน 2 : 2	27	25.23
2.2 การป้องกันแบบโซน 1 : 3	66	61.68
3. การป้องกันแบบผสม	14	13.08
รวม	107	100

จากตาราง 8 แสดงว่า

ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.23 รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.68 รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.08

ภาพประกอบ 8 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน

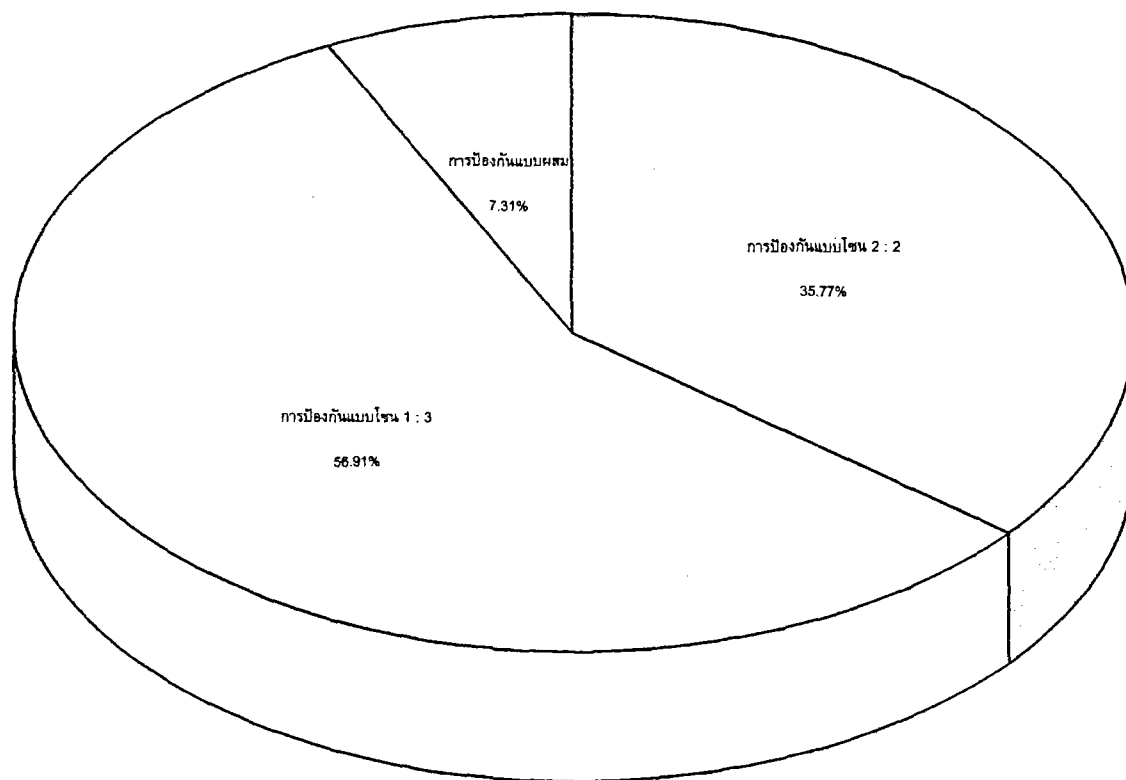
แสดงจำนวนค่าร้อยละรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลไทยเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติจีน

ตาราง 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยใน
การแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวิลด์ไฟร์กับทีมชาติสิงคโปร์

รูปแบบการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	-	-
2. การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซน		
2.1 การป้องกันแบบโซน 2 : 2	44	35.77
2.2 การป้องกันแบบโซน 1 : 3	70	56.91
3. การป้องกันแบบผสม	9	7.31
รวม	123	100

จากตาราง 9 แสดงว่า

ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.77 รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.91 รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.31

ภาพประกอบ 9 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์

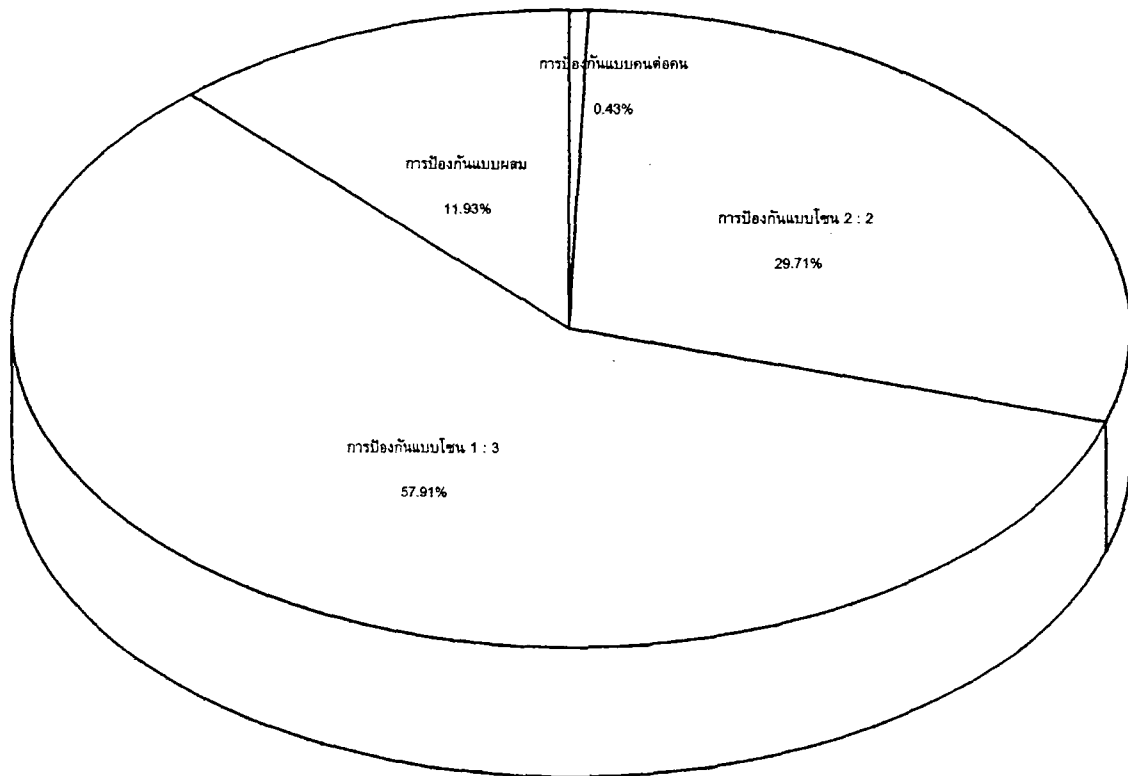
แสดงจำนวนคำร้อยละรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโตเกอร์เวิลด์ไฟว์กับทีมชาติสิงคโปร์

ตาราง 10 แสดงจำนวนคำร้อยละของรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยรวม
ทั้งหมด 4 ครั้ง ในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวสต์ไฟว์

รูปแบบการป้องกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. การป้องกันแบบคนต่อคน	2	0.43
2. การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซน		
2.1 การป้องกันแบบโซน 2 : 2	137	29.71
2.2 การป้องกันแบบโซน 1 : 3	267	57.91
3. การป้องกันแบบผสม	55	11.93
รวม	461	100

จากตาราง 10 แสดงว่า

ทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.43
ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 137 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.71 ใช้รูปแบบการ
ป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 267 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.91 ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม
จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.93

ภาพประกอบ 10 แสดงรูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง

แสดงจำนวนค่าร้อยละรูปแบบการป้องกันแบบต่าง ๆ ของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้งในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวิลด์ไฟว์

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ครั้งที่ 3 ณ ประเทศสิงคโปร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทยที่ทำการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ครั้งที่ 3 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
 - 1.1 ม้วนวิดีโอ
 - 1.2 เครื่องเล่นวิดีโอ
 - 1.3 เครื่องรับโทรทัศน์
2. ใบบันทึกข้อมูล
 - 2.1 ใบบันทึกรูปแบบการรุก
 - 2.2 ใบบันทึกรูปแบบการป้องกัน

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

แจกแจงความถี่ของรูปแบบการเล่น ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการรุก และรูปแบบการป้องกัน แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

รูปแบบการรุก

รูปแบบการรุกของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคออสตาริกา

1. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.96
2. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.23
3. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.61
4. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.65

5. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.23
6. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.26

รูปแบบการรูกของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์

1. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.84
2. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.15
3. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.36
4. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.63

รูปแบบการรูกของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน

1. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 2 จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.48
2. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.37
3. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 3 : 1 จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.31
4. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.93
5. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.90

รูปแบบการรูกของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์

1. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 2 จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.90
2. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.26
3. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 3 : 1 จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.10
4. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.44
5. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.26

รูปแบบการรูกรวมทั้งหมดของทีมชาติไทย

1. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 2 จำนวน 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50
2. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 2 : 1 : 1 จำนวน 85 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.68
3. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 3 : 1 จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.48
4. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 3 จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.66
5. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 2 : 1 จำนวน 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.58
6. ใช้รูปแบบการรูกแบบ 1 : 1 : 2 จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.08

รูปแบบการป้องกัน

รูปแบบการป้องกันของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอ스타ริกา

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.88
2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.65
3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.46

รูปแบบการป้องกันของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.57
2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.13
3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.11
4. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.17

รูปแบบการป้องกันของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.23
2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.68
3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.08

รูปแบบการป้องกันของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.77
2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.91
3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.31

รูปแบบการป้องกันรวมทั้งหมดของทีมชาติไทย

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.43
2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 2 : 2 จำนวน 137 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.71
3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 267 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.91
4. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสม จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.93

อภิปรายผล

1. จากการศึกษา รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลไทยเกอร์ เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์ พบว่า รูปแบบการรุกที่ทีมชาติไทยใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50 สำหรับการแข่งขันฟุตบอลไทยเกอร์ เวิลด์ไฟว์

ทีมชาติไทยใช้รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 มากนั้นเพราะว่าทีมที่เข้าแข่งขันแต่ละทีมมีผู้เล่นที่มีความสามารถเฉพาะตัวสูง และมีทักษะในการเล่นฟุตบอลที่ดี และมีการป้องกันแบบแบ่งโซนทำให้การรุกเข้าโจมตีเป็นไปได้ด้วยความลำบาก โดยเฉพาะทีมที่มีความสามารถเฉพาะตัวสูงอย่างทีมชาติฮอลแลนด์และทีมชาติคอ스타ริกา ซึ่งผู้เล่นแต่ละคนมีรูปร่างที่สูงใหญ่ ในการเล่นฟุตบอลจะไม่มีตำแหน่งที่ตายตัวจะเป็นการเล่นแบบหมุนเวียน(Rotation) และในการรุกแบบ 2 : 2 นี้ผู้เล่นจะสามารถเคลื่อนไหวและทำให้แนวป้องกันสับสนได้ง่ายและสามารถใช้ความกว้างของสนามเพื่อที่จะดึงให้แนวป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างมากขึ้นและจะทำให้ง่ายต่อการทำประตู จากเทคนิคของนักกีฬาฟุตบอลจะต้องมีเทคนิคในการครอบครองลูกและมีการส่งลูกที่แม่นยำการรุกแบบ 2 : 2 นี้จะทำให้มีพื้นที่ในการทะลุทะลวงการป้องกันของฝ่ายตรงข้ามและในการรุกแบบนี้ผู้เล่นทุกคนมีการเคลื่อนที่เพื่อให้แนวป้องกันสับสนจะทำให้ผู้เล่นคนอื่นสามารถเข้าไปทำประตูได้

ส่วนการรุกแบบ 1 : 3 นั้นสาเหตุที่ทีมชาติไทยไม่ใช้รูปแบบนี้ในการรุกเป็นเพราะว่าการรุกแบบนี้ผู้เล่นจะต้องอยู่ในตำแหน่งการรุก 3 คน และอาจจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามได้กลับและเสียประตูได้ง่าย และการรุกแบบนี้จะต้องเป็นการรุกที่ต้องรุกแล้วให้ได้ประตูแต่ถ้าเกิดความผิดพลาดก็อาจจะทำให้เสียประตูได้ง่าย

2. จากการศึกษารูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโลกเกอร์เวิลด์ไฟฟ์ ณ ประเทศสิงคโปร์ พบว่า รูปแบบการป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซนแบบ 1 : 3 เป็นรูปแบบที่ทีมชาติไทยใช้มากที่สุด จำนวน 267 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.91 รองลงมาคือรูปแบบการป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซนแบบ 2 : 2 จำนวน 137 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.71 เพราะว่าคู่ต่อสู้แต่ละทีมมีการรุกเข้าโจมตีทางด้านข้างของสนามเพื่อที่จะเปิดพื้นที่ตรงกลางสนามเพื่อเข้าโจมตีและในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์และคอ스타ริกาซึ่งผู้เล่นมีรูปร่างสูงใหญ่ความสามารถเฉพาะตัวสูงทำให้ต้องมีการป้องกันแบบโซนเพื่อคุมพื้นที่ไม่ให้ฝ่ายรุกเข้าโจมตี และเพื่อที่จะเปลี่ยนจากการเป็นฝ่ายป้องกันเป็นฝ่ายรุกได้ง่ายในด้านโครงสร้างของการป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซนพื้นที่รับผิดชอบนั้นผู้เล่นฝ่ายป้องกันไม่ต้องประกบใครเป็นพิเศษ แต่จะทำหน้าที่ป้องกันพื้นที่ของสนามบริเวณหนึ่งและเข้าประกบเฉพาะผู้เล่นฝ่ายรุกที่รุกเข้ามาในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบโดยไม่พิจารณาว่าฝ่ายตรงข้ามจะเล่นตำแหน่งใด พื้นที่ในการป้องกันของทุกคนจะต้องจัดให้เหลื่อมหรือซ้อนกันโดยทั่วไปจะไม่กำหนดขอบเขตตายตัว ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เล่นสามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งข้อดีของการป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซนคือ เป็นวิธีที่ง่ายต่อการป้องกันฝ่ายตรงข้ามที่จะเข้ามาทำประตูเพราะว่าผู้เล่นในทีมสามารถรวมตัวกันกันในพื้นที่หน้าประตูได้ด้วยเหตุนี้การทำประตูของฝ่ายตรงข้ามจึงเป็นไปได้ยากและมีโอกาสน้อย การป้องกันแบบแบ่งโซนนี้จะช่วยลดความเสียเปรียบในด้านความสามารถที่แตกต่างกันซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีการเผชิญหน้ากันตัวต่อตัว และเมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายรับต้องประกบกับฝ่ายรุกที่มีความสามารถสูงกว่าการป้องกันแบบนี้จะช่วยให้ผู้เล่นมีความมั่นใจว่าอย่างไรก็ตามเขายังมีเพื่อนร่วมทีมคอยช่วย

เหลือเขาอยู่ เนื่องจากผู้เล่นทุกคนไม่ต้องประกบตายตัวอยู่ตลอดเวลา และการป้องกันแบบโซน นั้นง่ายต่อการรวมกำลัง เพราะผู้เล่นรู้หน้าที่ว่าพื้นที่ตรงไหนใครรับผิดชอบ และในแง่ของผลดี อีกประการหนึ่งก็คือฝ่ายป้องกันมีอิสระในการรุกเข้าโจมตีได้ตอบโต้ และฝ่ายป้องกันไม่ต้องกังวลต่อการเคลื่อนไหวทุก ๆ ครั้งของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามโดยเพียงแต่สังเกตที่ลูกบอลและอ่านเกมส์คู่ต่อสู้ว่าจะส่งบอลไปในทิศทางใดก็พอเพียงที่จะรู้ว่าฝ่ายตรงข้ามจะรุกอย่างไรและการป้องกันแบบโซนไม่ต้องสิ้นเปลืองกำลังคนดังเช่นการป้องกันแบบคนต่อคนนอกจากนี้การที่ทีมมีความสมดุลย์ในการป้องกันและมีการควบคุมพื้นที่ที่ดี แต่การป้องกันแบบโซนนั้นก็ยังมีข้อเสียเปรียบอยู่บ้างคือ การป้องกันแบบโซนนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามมีอิสระในการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะก่อนที่จะเข้ามาสู่การป้องกันในแนวรับ และผู้เล่นบางคนอาจกังวลอยู่กับการควบคุมพื้นที่มากกว่าที่จะสนใจว่าผู้เล่นฝ่ายรุกกำลังอยู่ ณ ที่ใด การไม่ให้ความสนใจฝ่ายรุกนี้จะทำให้ล่อแหลมต่อการเสียประตู โดยเฉพาะในพื้นที่ที่สำคัญนอกจากนี้ผู้เล่นอาจจะไม่ค่อยกระตือรือร้นเพราะคิดว่ามีเพื่อนร่วมทีมคอยช่วยเหลืออยู่ และความผิดพลาดส่วนบุคคลในการป้องกันแบบโซนเป็นเรื่องยากที่จะกำหนดตำแหน่งรับผิดชอบที่แน่นอนเพราะความรับผิดชอบในการป้องกันแบบโซนนั้นจะมีพื้นที่เหลื่อมกันและไม่สามารถกำหนดแน่ชัดได้ ดังนั้นผู้เล่นบางคนอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้ เนื่องจากต้องทำหน้าที่หนักเกินไปเพราะผลจากการละหน้าที่ของเพื่อนร่วมทีม

ส่วนการป้องกันแบบผสมทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสมจำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.93 ทีมชาติไทยจะใช้รูปแบบการป้องกันแบบผสมนี้บ่อยเมื่อเจอกับทีมที่มีความสามารถเฉพาะตัวสูงอย่างทีมชาติฮอลแลนด์และทีมชาติคอस्टาริกา เพราะว่า ผู้เล่นฝ่ายรับนั้นจะถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ป้องกันแบบโซนและแบบประกบตัวเมื่อต้องเผชิญหน้ากับผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอลได้ดี โดยเฉพาะในแนวรับและใกล้หน้าประตู และถึงแม้ว่าการป้องกันแบบผสมนี้จะมีการประกบตัวผู้เล่นที่มีบอลได้ใกล้ชิดได้ดีเท่ากับการป้องกันที่มีการสนับสนุนและซ้อกันแนวรุกก็ตาม แต่ระบบการป้องกันแบบผสมนี้ก็ยังคงจำเป็นที่จะต้องผู้เล่นที่มีความสามารถสูงและประสบการณ์ที่ดีช่วยเหลือในการป้องกันจึงจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ

สำหรับการป้องกันแบบคนต่อคนนั้นทีมชาติไทยใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคนจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.43 เพราะว่าการป้องกันแบบคนต่อคนนั้นจะทำให้ทีมมีปัญหาในการเข้าโจมตีเนื่องจากการเปลี่ยนจากรุกไปเป็นรับนั้นกระทำได้ยาก โดยเฉพาะเมื่อผู้เล่นได้รุกขึ้นไปสูงถึงแดนรุก จะไม่สามารถประกบแบบคนต่อคนได้ทัน ดังนั้นอาจทำให้ผู้เล่นไม่พยายามที่จะรุกและเข้าโจมตี เพราะเกรงว่าตนเองจะเกิดความผิดพลาดในหน้าที่เมื่อเป็นฝ่ายป้องกัน และมีบ่อยครั้งเหมือนกันที่ผู้เล่นไม่สามารถประกบผู้เล่นฝ่ายรุกที่มีความสามารถเฉพาะตัวสูงได้และนอกจากนี้เราไม่รู้จักผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามทุกคนดีพอแล้วเราอาจจะไม่สามารถทำการประกบผู้เล่นคนอื่น ๆ ที่เล่นดีได้ และมันเป็นเรื่องยากที่จะยึดถือหลักในการป้องกันแบบคนต่อคน เพราะว่าถ้า

เกิดกรณีผู้เล่นฝ่ายรุกวิ่งไปรวมกัน ณ ที่ใดที่หนึ่งของสนามซึ่งฝ่ายป้องกันจะต้องติดตามไป ทีมที่ย่อมที่จะเสียความสมดุลย์ในการตั้งรับขึ้นได้ การประกบแบบคนต่อคนผู้เล่นจะเสียกำลังอย่างมากและทำให้เสียสมาธิในการแข่งขัน เนื่องจากต้องพะวงอยู่กับการเคลื่อนที่ของผู้เล่นฝ่ายรุกที่ตนได้รับมอบหมายให้ประกบแบบคนต่อคน

แต่อย่างไรแล้วตามความเป็นจริงไม่ว่าจะเป็นการรุกและการป้องกันแบบใดก็ตาม ย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ในตัวถ้าหากนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนทุกคนทราบดีว่าทีมของตนมีความชำนาญในด้านใด และขาดความชำนาญในด้านใด ก็ต้องหาทางเพิ่มเติมและแก้ไขสิ่งนั้นเพื่อปรับปรุงการเล่นให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอลสามารถนำรูปแบบต่าง ๆ ของการรุกและการป้องกันไปทำการฝึกซ้อมและปรับปรุงทีม เพื่อเป็นกลยุทธ์ของทีมฟุตบอลในการแข่งขันต่อไป

2. ควรทำการศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้ในกีฬาประเภทอื่น ๆ ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรุงธน ชูไทย.(2542).รูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมพล ก่อกิจเถกิงกุล.(2540). การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน.(2532). คู่มือการฝึกฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2534). ฟุตบอล. กรุงเทพ ฯ : สยามสปอร์ตปรินต์ติ้ง.
- ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น.(2544).กติกากการแข่งขันฟุตบอล 5 คน (ฟุตซอล). กรุงเทพ ฯ : สำนักพิมพ์. เทพรัดน์ วิโนทัย.(2542).รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลของนักบาสเกตบอลหญิงชิงชนะเลิศ แห่งเอเชีย.ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- นพดล เกตุประทุม.(2536).การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ปี 2535 . ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ กิติกุล.(2525).หลักการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพ ฯ : พัทธอักษร.
- _____.(2528).ตำราการฝึกและการตัดสินฟุตบอล. กรุงเทพ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ฝ่ายวิชาการ.(2544). ฟุตซอล. กรุงเทพ ฯ : บริษัทสกายบุ๊กส์.
- รุ่งเรือง เทพทัต.(2532).การศึกษาารูปแบบของการแข่งขันวอลเลย์บอล.ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สถาพร เกษแก้ว.(2542).รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Barrow, Harold M. and McGee Rosemary.(1979).A Practical Approach to Measurement in Physical Education. 3 rd ed. London : Lea and Febiger.
- Federation International de Football (1999) Association.Law of the Game For Futsal. Zurich Switzerland.

Federation International de Football Association.(2000) *Law of the Game For Futsal*. Zurich Switzerland.

Hernandez, Morena Jose.(1987,November) "Study About the Analysis of the Play's Action in team Sport : Application to Basketball (Estudiosobre El Anallsid De La Accion De Juego En Los Deporte De Equipo : Su Aplicaction A1 Baloncesto)," *Dissertation Abstracts Internation*. 50 : 03C .

Jinshan, X . and others.(1993) "Analysis of the Goals in the World Cup," in *Science and Football II*. Edited by Picilly, T.J. Clerk and A. Stibbe. London : St. Edmundsbury.

Rodano, R. and R. Tawana.(1993) "Three-Dimension Analysis of Instep Kick in professional Soccer Players," *In Science and Football II*. Edited by Picilly, T.J. Clark and A. Stibbe. London : St. Edmundsbury.

Yamannaka, K., M. Hughes & M. Lott.(1993) "An Analysis of playing in the 1990 World Cup for Association Football," in *Science and Football II*.Edited by Picilly, T.J. Clerk and A. Stibbe. London : St Edmundsbury.

ภาคผนวก

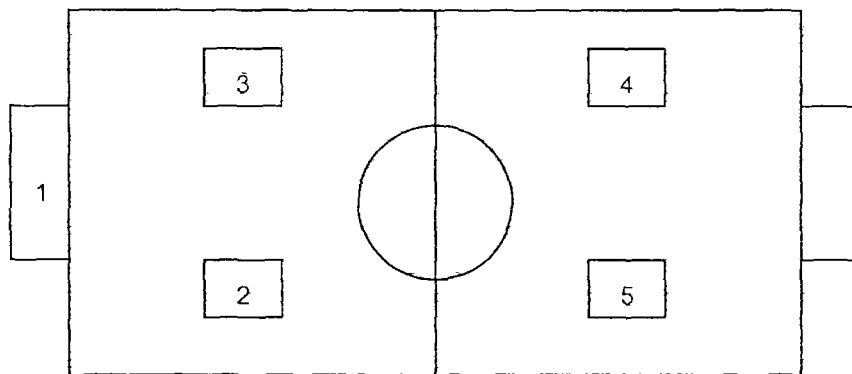
ภาคผนวก ก.

รูปแบบการรุกและรูปแบบการป้องกัน

รูปแบบการรุก (Offensive Patterns)

การรุกแบบ 2 : 2

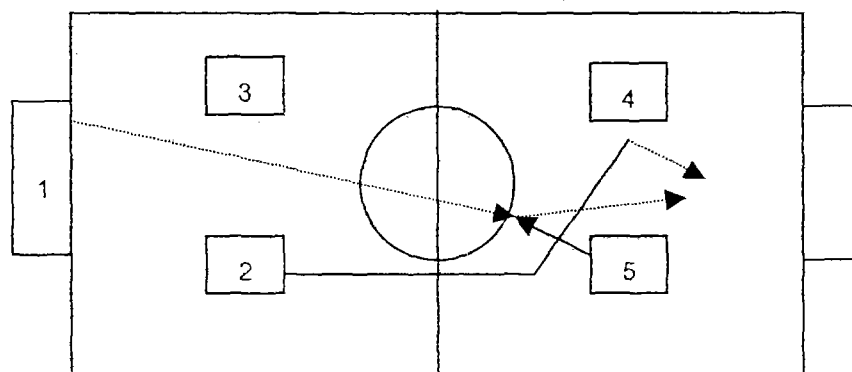
แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กองหน้า และกองหลัง ผู้เล่นกองหน้าจะยืนอยู่ในตำแหน่งเลยครึ่งสนามไปในแดนของฝ่ายตรงข้าม 2 คน และผู้เล่นกองหลังจะยืนอยู่ในตำแหน่งแดนของฝ่ายตนเอง 2 คน

ภาพประกอบ 11 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 2 : 2

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 (แบบที่ 1)

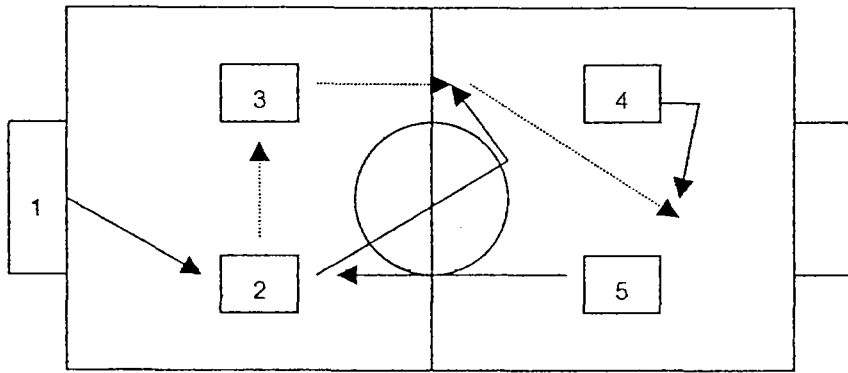
ผู้รักษาประตูได้บอลแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 5 ผู้เล่นหมายเลข 2 วิ่งหลอกแล้วเปลี่ยนทิศทางไปรับลูกบอลจากผู้เล่นหมายเลข 5 เพื่อเข้ายิงประตู

ภาพประกอบ 12 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 (แบบที่ 1)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 (แบบที่ 2)

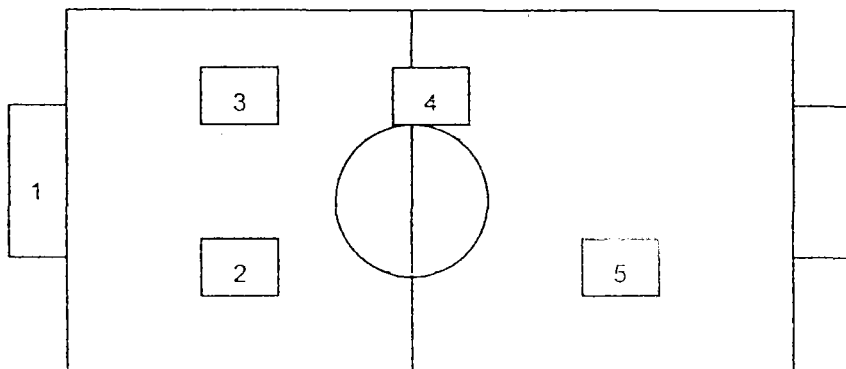
ผู้รักษาประตูได้บอลส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 2 แล้วผู้เล่นหมายเลข 2 ส่งบอลให้ผู้เล่นหมายเลข 3 และหมายเลข 2 วิ่งตัดไปรับบอลจากผู้เล่นหมายเลข 3 และหมายเลข 4 วิ่งหลอกเปลี่ยนทิศทางเพื่อเข้ายิงประตูโดยรับลูกบอลจากหมายเลข 2 โดยมีผู้เล่นหมายเลข 5 วิ่งลงมาแทนตำแหน่งหมายเลข 2

ภาพประกอบ 13 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 (แบบที่ 2)

การรุกแบบ 2 : 1 : 1

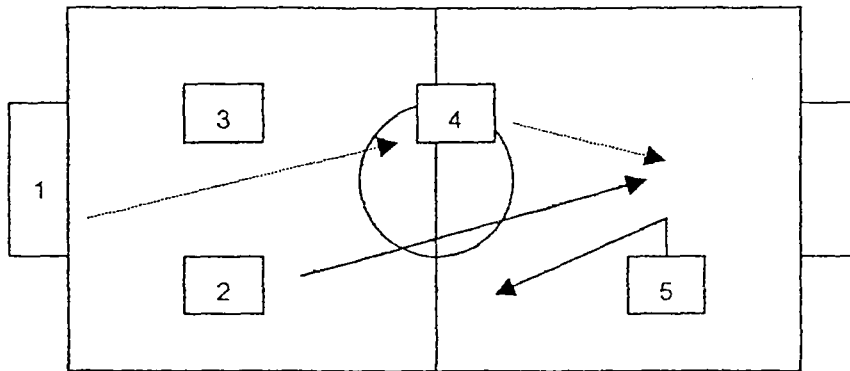
การรุกแบบนี้จะแบ่งผู้เล่นเป็น 3 กลุ่ม คือ กองหลัง กองกลาง กองหน้า จะมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง 2 คน กองกลาง 1 คน กองหน้า 1 คน การรุกแบบนี้ผู้เล่นตำแหน่งกองกลางจะช่วยป้อนลูกให้ผู้เล่นกองหน้ายิงประตู

ภาพประกอบ 14 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 2 : 1 : 1

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 (แบบที่ 1)

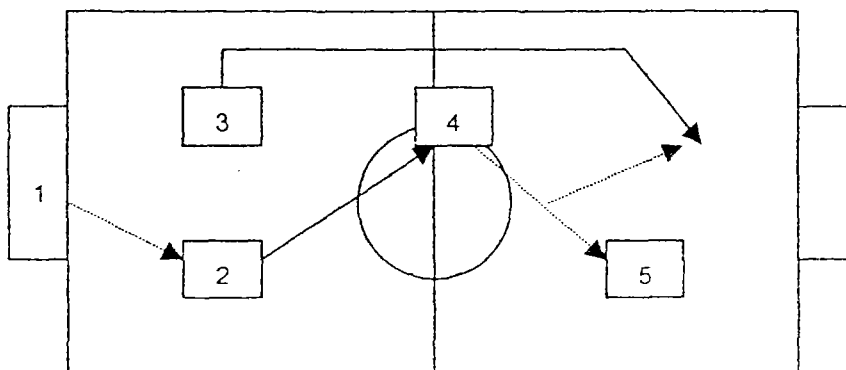
ผู้รักษาประตูได้บอลแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 4 ผู้เล่นหมายเลข 2 วิ่งตัดไปรับบอลจากผู้เล่นหมายเลข 4 เพื่อเข้ายิงประตูและหมายเลข 5 วิ่งหลอกให้ผู้เล่นกองหลังฝ่ายตรงข้ามสับสน

ภาพประกอบ 15 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 : 1 (แบบที่ 1)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 (แบบที่ 2)

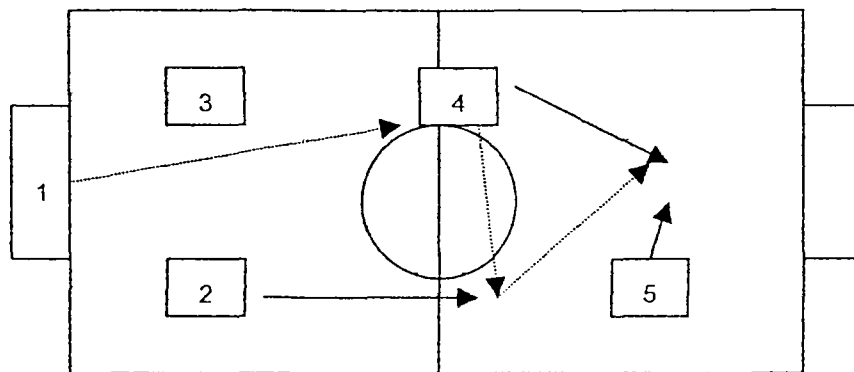
ผู้รักษาประตูได้บอลแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 2 ผู้เล่นหมายเลข 2 ส่งบอลต่อให้ผู้เล่นหมายเลข 4 และหมายเลข 3 วิ่งอ้อมหลังหมายเลข 4 เพื่อรอรับบอลจากหมายเลข 4 ถ้าหมายเลข 4 ไม่สามารถส่งให้หมายเลข 3 ก็สามารถส่งให้หมายเลข 5 ทำประตูได้

ภาพประกอบ 16 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 (แบบที่ 2)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 (แบบที่ 3)

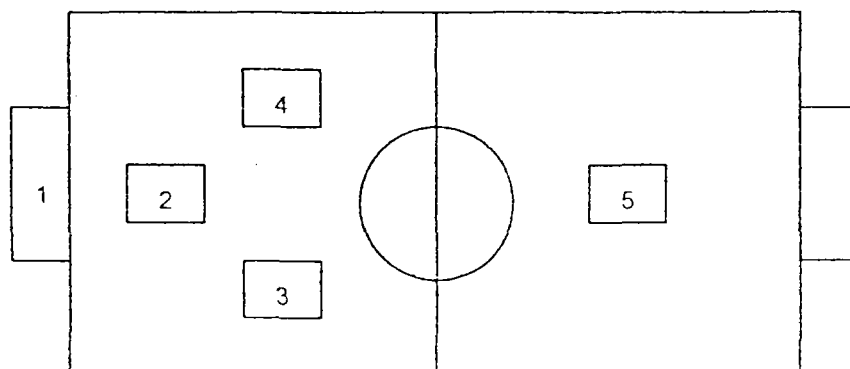
ผู้รักษาได้บอลแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 4 ผู้เล่นหมายเลข 2 วิ่งขึ้นมารับบอลจากผู้เล่นหมายเลข 4 ผู้เล่นหมายเลข 4 วิ่งหลอกขึ้นไปด้านหน้าเพื่อรับบอลจากผู้เล่นหมายเลข 2 เพื่อเข้าทำประตูหรือส่งต่อให้ผู้เล่นหมายเลข 5

ภาพประกอบ 17 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 2 : 1 : 1 (แบบที่ 3)

รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1

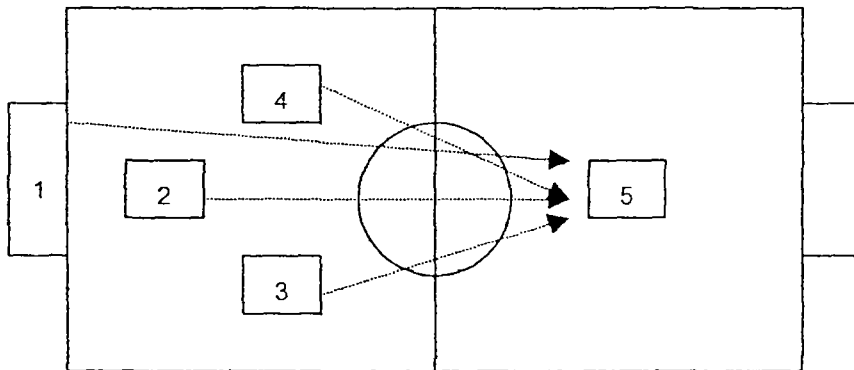
การรุกแบบนี้จะแบ่งผู้เล่นเป็น 2 กลุ่ม คือ กองหน้า และ กองหลัง ผู้เล่นกองหน้าจะยืนอยู่ในตำแหน่งหน้าประตูฝ่ายตรงข้าม 1 คน และผู้เล่นกองหลังจะยืนอยู่ในตำแหน่งเขตแดนฝ่ายตนเอง 3 คน

ภาพประกอบ 18 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 3 : 1

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 (แบบที่ 1)

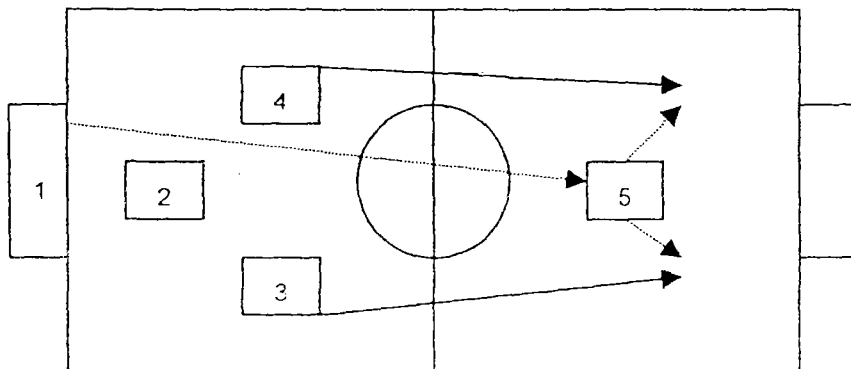
รูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 เป็นการรุกโดยการเล่นผิดพลาดจากฝ่ายตรงข้ามแล้ว
ฉวยโอกาสรุกอย่างรวดเร็ว คือ เมื่อผู้รักษาประตูหรือผู้เล่นหมายเลข 2,3,4 แย่งบอลได้จากฝั่ง
ตรงข้ามแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 5 เข้าทำประตู

ภาพประกอบ 19 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 (แบบที่ 1)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 (แบบที่ 2)

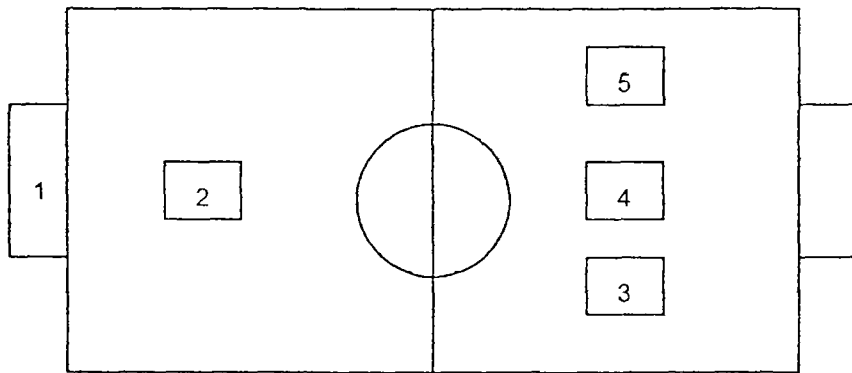
เมื่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเกิดความผิดพลาดจากการรุกแล้วผู้รักษาประตูได้ลูกแล้ว
ส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 5 ผู้เล่นหมายเลข 3 และ 4 วิ่งขึ้นมาจากด้านหลัง ผู้เล่นหมายเลข 5
สามารถส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 3 และ 4 เข้าทำประตู

ภาพประกอบ 20 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 3 : 1 (แบบที่ 2)

รูปแบบการรุกแบบ 1 : 3

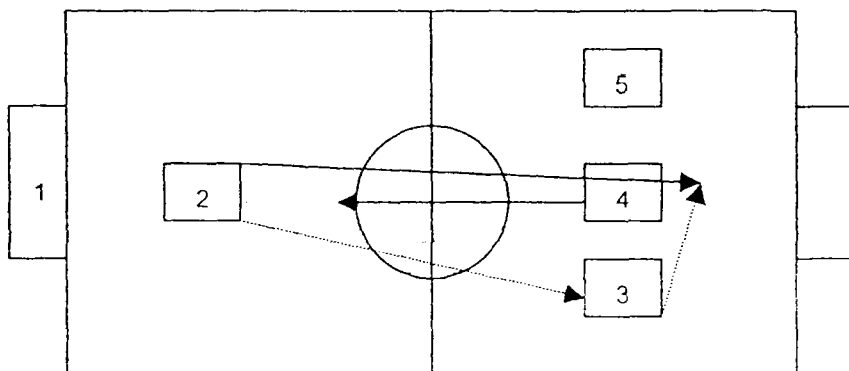
การรุกแบบนี้ ก่อ กองหน้าจะยืนอยู่ในตำแหน่งหน้าประตูฝ่ายตรงข้าม 3 คน และจะมีผู้เล่นกองหลังอยู่ 1 คน การรุกแบบนี้จะเป็นการรุกเพื่อต้องการทำประตูฝ่ายตรงข้ามให้ได้

ภาพประกอบ 21 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 1 : 3

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 (แบบที่ 1)

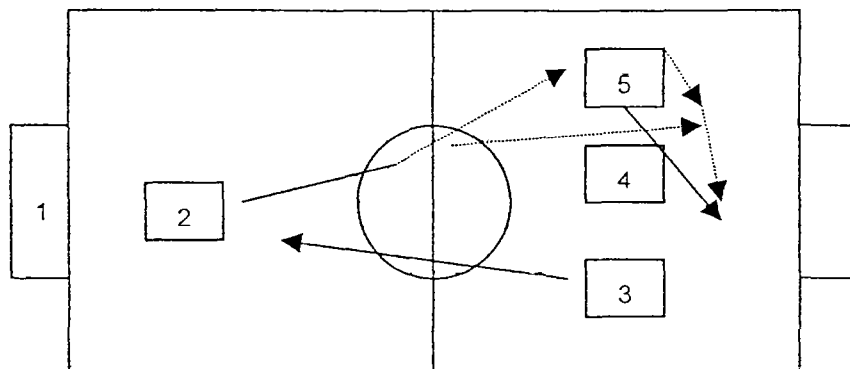
ผู้เล่นหมายเลข 2 เลี้ยงบอลแล้วส่งต่อให้ผู้เล่นหมายเลข 3 และผู้เล่นหมายเลข 3 และผู้เล่นหมายเลข 2 วิ่งขึ้นมาด้านหน้าสลับกับผู้เล่นหมายเลข 4 วิ่งลงมาแทนตำแหน่งหมายเลข 2 ผู้เล่นหมายเลข 3 ส่งต่อให้ผู้เล่นหมายเลข 2 เพื่อเข้าทำประตู

ภาพประกอบ 22 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 (แบบที่ 1)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 (แบบที่ 2)

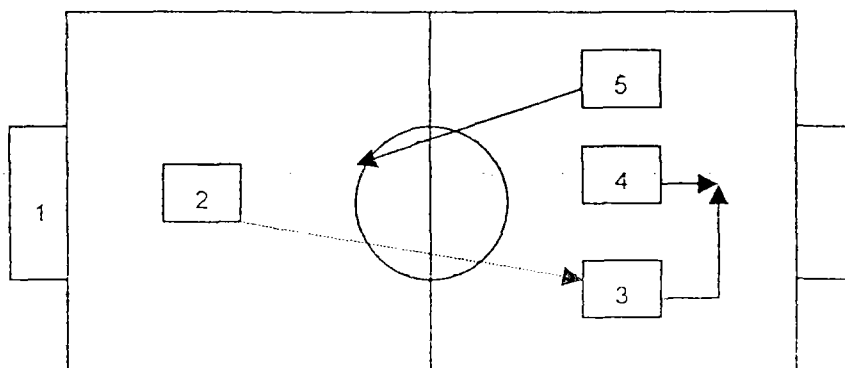
ผู้เล่นหมายเลข 2 เลี้ยงลูกบอลแล้วส่งต่อให้ผู้เล่นหมายเลข 5 แล้วหมายเลข 2 วิ่งตัดไปทางด้านข้างของสนามแล้วผู้เล่นหมายเลข 5 ส่งบอลให้ผู้เล่นหมายเลข 2 แล้ววิ่งตัดไปหน้าประตู และผู้เล่นหมายเลข 2 ส่งบอลให้ผู้เล่นหมายเลข 5 เข้าทำประตู

ภาพประกอบ 23 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 (แบบที่ 2)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 (แบบที่ 3)

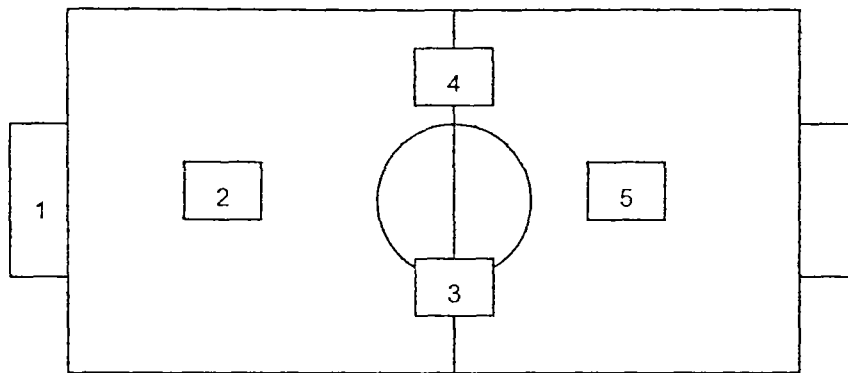
ผู้เล่นหมายเลข 2 ได้บอลแล้วส่งต่อให้ผู้เล่นหมายเลข 3 ผู้เล่นหมายเลข 3 เลี้ยงลูกบอลไปข้างหน้าพร้อมกับผู้เล่นหมายเลข 4 วิ่งขึ้นมาด้านหน้าเพื่อรับบอลจากการส่งของผู้เล่นหมายเลข 3 เพื่อทำประตู

ภาพประกอบ 24 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 3 (แบบที่ 3)

รูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1

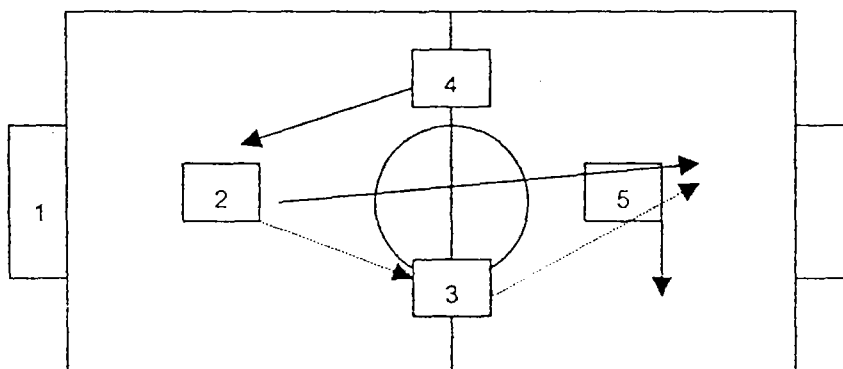
การรุกแบบนี้จะแบ่งผู้เล่นเป็น 3 กลุ่ม คือ กองหลัง กองกลาง กองหน้า จะมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง 1 คน กองกลาง 2 คน กองหน้า 1 คน การรุกแบบนี้จะเน้นในการคุมพื้นที่ในแดนกลางของสนาม

ภาพประกอบ 25 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 1 : 2 : 1

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 (แบบที่ 1)

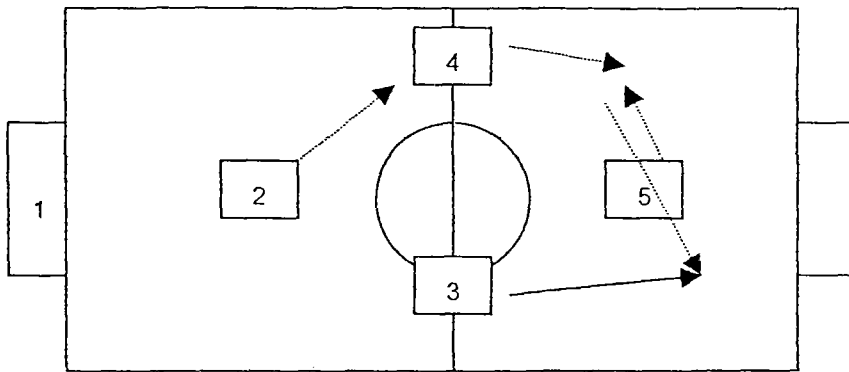
ผู้เล่นหมายเลข 2 ส่งลูกบอลให้ผู้เล่นหมายเลข 3 ผู้เล่นหมายเลข 2 วิ่งตัดไปข้างหน้าเพื่อยิงประตูโดยผู้เล่นหมายเลข 5 วิ่งหลอก และผู้เล่นหมายเลข 3 ส่งบอลให้ผู้เล่นหมายเลข 2 เข้ายิงประตูโดยผู้เล่นหมายเลข 4 วิ่งลงไปแทนตำแหน่งผู้เล่นหมายเลข 2

ภาพประกอบ 26 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 (แบบที่ 1)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 (แบบที่ 2)

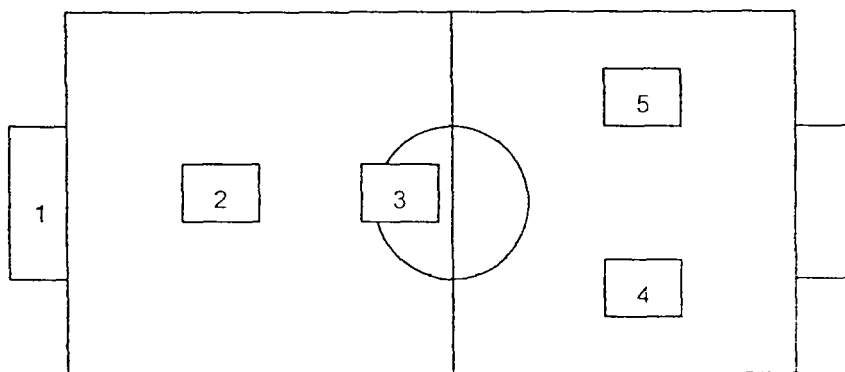
ผู้เล่นหมายเลข 2 ได้บอลแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 4 ผู้เล่นหมายเลข 5 วิ่งย้อนกลับไปรับบอลจากผู้เล่นหมายเลข 4 ผู้เล่นหมายเลข 3 วิ่งขึ้นมาด้านหน้าเพื่อรอรับบอลจากการส่งของผู้เล่นหมายเลข 5 เพื่อเข้าประตู

ภาพประกอบ 27 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 2 : 1 (แบบที่ 2)

รูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2

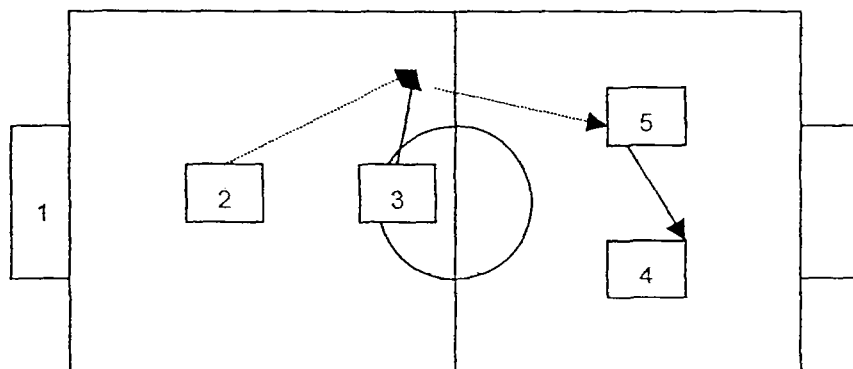
การรุกแบบนี้จะแบ่งผู้เล่นเป็น 3 กลุ่ม คือ กองหลัง กองกลาง กองหน้า จะมีผู้เล่นในตำแหน่งกองหลัง 1 คน กองกลาง 1 คน กองหน้า 2 คน จะเน้นในการทำประตูฝ่ายตรงข้ามให้ได้

ภาพประกอบ 28 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการรุกแบบ 1 : 1 : 2

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 (แบบที่ 1)

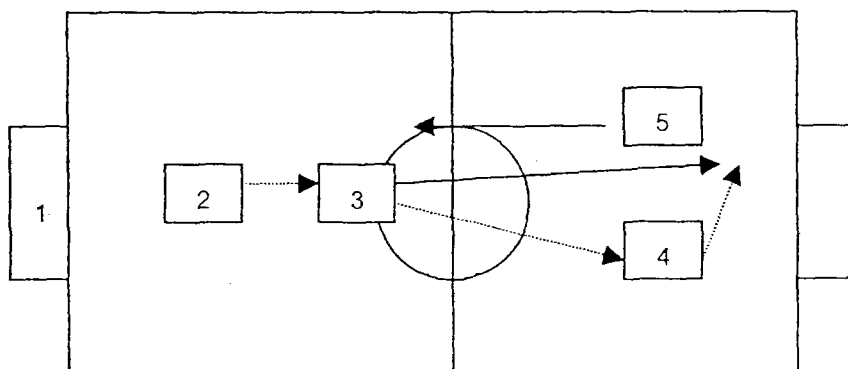
ผู้เล่นหมายเลข 2 ได้บอลแล้วผู้เล่นหมายเลข 3 วิ่งมารับบอลจากหมายเลข 2 แล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 5 เพื่อที่จะส่งให้หมายเลข 4 เข้าทำประตู

ภาพประกอบ 29 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 (แบบที่ 1)

ตัวอย่างภาพแสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 (แบบที่ 2)

ผู้เล่นหมายเลข 2 ได้บอลแล้วส่งให้ผู้เล่นหมายเลข 3 แล้วหมายเลข 3 ส่งบอลต่อให้หมายเลข 4 พร้อมวิ่งขึ้นมาด้านหน้าเพื่อรอรับการส่งลูกจากหมายเลข 4 เพื่อเข้าทำประตู

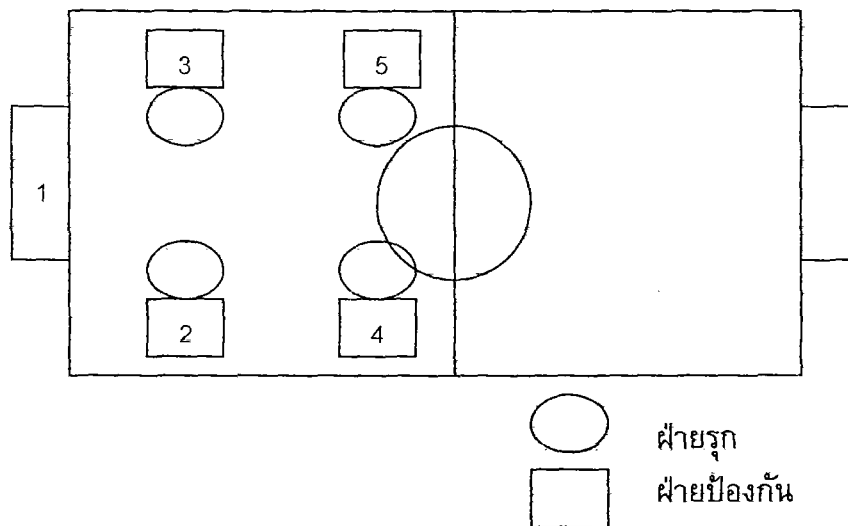

ภาพประกอบ 30 แสดงรูปแบบการรุกแบบ 1 : 1 : 2 (แบบที่ 2)

รูปแบบการป้องกัน (Defensive Patterns)

1. การป้องกันแบบตัวต่อตัว

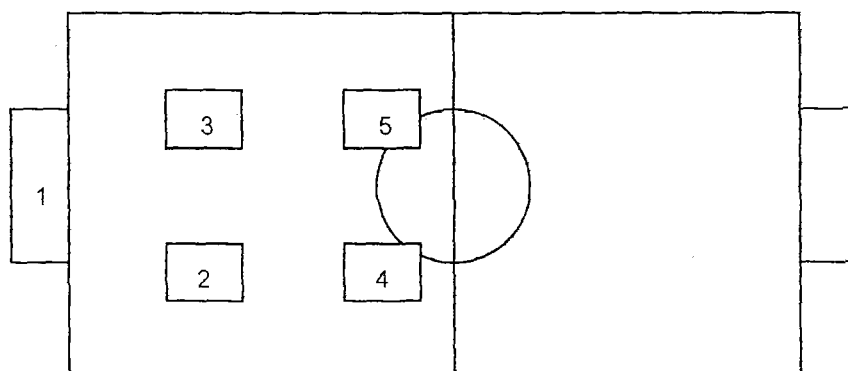
การป้องกันแบบคนต่อคน(Man-for-Man Defense) คือ การป้องกันแบบคนต่อคนเป็นการมอบหมายให้จำกัดการเล่นและควบคุมผู้เล่นฝ่ายรุก และพยายามควบคุมให้ผู้เล่นฝ่ายรุกออกไปนอกพื้นที่อันตราย

ภาพประกอบ 31 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการป้องกันแบบตัวต่อตัว

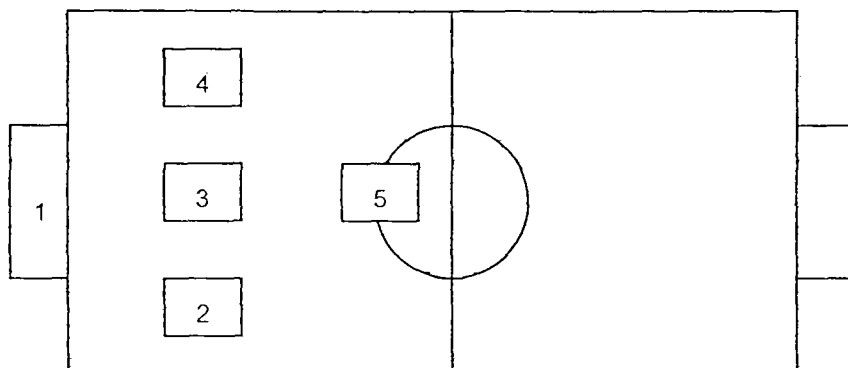
2. การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต

2.1 การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขตแบบ 2 : 2

ภาพประกอบ 32 แสดงตำแหน่งผู้เล่นในการป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขตแบบ 2 : 2

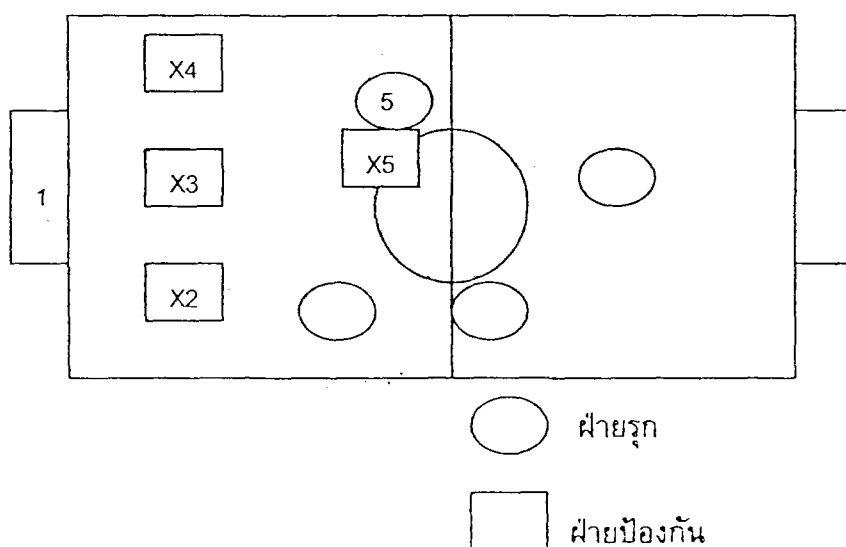
2.2 การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขตแบบ 1 : 3

ภาพประกอบ 33 แสดงตำแหน่งการป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขตแบบ 1 : 3

3. การป้องกันแบบผสม

การป้องกันแบบผสม คือ การผสมผสานการป้องกันแบบคนต่อคน และการป้องกันแบบโซนเข้าด้วยกัน สามารถใช้กับทีมที่มีผู้เล่นฝ่ายรุกที่เด่นอยู่เพียง 1 หรือ 2 คน เพื่อให้ผู้เล่นที่เด่นของฝ่ายรุกเล่นลูกบอลได้สะดวก เช่น ภาพประกอบ 10 (X5) ป้องกันหมายเลข 5 แบบตัวต่อตัว และ (X2) (X3) (X4) ป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต

ภาพประกอบ 34 แสดงตำแหน่งการป้องกันแบบผสม

ภาคผนวก ข.

รายชื่อนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย
โปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลไทเกอร์เวิลด์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์
ใบบันทึกคะแนน

รายชื่อนักฟุตบอลทีมชาติไทย

1. นายสมคิด ชื่นตา
2. นายวิรัตน์ เสน่หา
3. นายพิทยา เปี่ยมคุ้ม
4. นายเกิดศักดิ์ ใจมั่น
5. นายธนสิทธิ์ ทองอินทร์
6. นายอนุชา มั่นเจริญ
7. นายสุรชัย แก้วกล้า
8. นายนเรศ สุขงาม
9. นายยุทธนา พลศักดิ์
10. นายสมพงษ์ ฝั่งผูก
11. นายวิรัตน์ชัย ยิ้มวิไล
12. นายพงษ์ศักดิ์ คงแก้ว

รายชื่อเจ้าหน้าที่ทีม

ผู้จัดการทีม	นายอดิศักดิ์ เบ็ญจศิริวรรณ
ผู้ช่วยผู้จัดการทีม	นายประพุทธ กำลิ่งเอก
สตาฟโค้ช	นายบงการ พรหมมุ่ย
	นายสุเมธ อัครพงศ์
	นายวิลาศ น้อมเจริญ
เลขานุการทีม	นายกร วงศ์ใหญ่
Video Photographer	ไอ้ ซุปเปอร์กูล

โปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลไทยเกอร์เวิลด์ไฟว์ ครั้งที่ 3 ณ ประเทศสิงคโปร์

กลุ่ม A	กลุ่ม B	กลุ่ม C	กลุ่ม D
สเปน	ฮอลแลนด์	อิตาลี	บราซิล
อิหร่าน	คอซตาริกา	ญี่ปุ่น	สิงคโปร์
จีน	ไทย	ออสเตรเลีย	อียิปต์

เวลา	วันอังคารที่ 27 พ.ย.2544	วันพุธที่ 28 พ.ย. 2544	วันพฤหัสบดีที่ 29 พ.ย.2544
16.00 น.	แมทช์ที่ 1	แมทช์ที่ 1	แมทช์ที่ 1
17.50 น.	แมทช์ที่ 2	แมทช์ที่ 2	แมทช์ที่ 2
19.40 น.	แมทช์ที่ 3	แมทช์ที่ 3	แมทช์ที่ 3
21.30 น.	แมทช์ที่ 4	แมทช์ที่ 4	แมทช์ที่ 4

ทีม	วันศุกร์ที่ 30 พฤศจิกายน 2544 (รอบรองชนะเลิศ)	เวลา
ทีมอันดับที่ 3	ทีมอันดับที่ 1 กลุ่ม Bowl	16.00 น.
ทีมอันดับที่ 2	ทีมอันดับที่ 1 กลุ่ม PLATE	19.30 น.
ทีมอันดับที่ 1	ทีมอันดับที่ 1 กลุ่ม CUP	21.40 น.

ทีม	วันเสาร์ที่ 1 ธันวาคม 2544 (รอบรองชนะเลิศ)	เวลา
ทีมอันดับที่ 3	ทีมอันดับที่ 2 กลุ่ม Bowl	14.00 น.
ทีมอันดับที่ 2	ทีมอันดับที่ 2 กลุ่ม PLATE	15.50 น.
ทีมอันดับที่ 1	ทีมอันดับที่ 2 กลุ่ม CUP	17.40 น.

วันอาทิตย์ที่ 2 ธันวาคม 2544	เวลา
ชิงชนะเลิศ กลุ่ม Bowl	14.00 น.
ชิงชนะเลิศ กลุ่ม PLATE	15.50 น.
ชิงชนะเลิศ กลุ่ม CUP	17.40 น.

ทีม	กลุ่ม CUP	กลุ่ม PLATE	กลุ่ม Bowl
ชนะเลิศ	Us\$ 50,000	Us\$ 15,000	Us\$ 10,000
รองชนะเลิศ	Us\$ 25,000	Us\$ 10,000	Us\$ 5,000
อันดับที่ 3	Us\$ 10,000	Us\$ 5,000	Us\$ 5,000
อันดับที่ 4	Us\$ 10,000	Us\$ 5,000	Us\$ 5,000

โปรแกรมการแข่งขันของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์เวิลด์ไฟว์
ณ ประเทศสิงคโปร์

สาย B

1. ทีมชาติคอ스타ริกา
2. ทีมชาติฮอลแลนด์
3. ทีมชาติไทย

รอบแรก

วันที่ 27 พฤษภาคม 2544

ทีมชาติไทย แข่งขันกับ ทีมชาติคอ스타ริกา
ผลการแข่งขันทีมชาติไทยแพ้ 1 – 2

วันที่ 28 พฤษภาคม 2544

ทีมชาติไทย แข่งขันกับ ทีมชาติฮอลแลนด์
ผลการแข่งขันทีมชาติไทยแพ้ 1 – 3

ทีมชาติไทยได้คะแนนเป็นที่ 3 ของสาย ได้ไปแข่งขันในระดับดิวิชั่น 3

รอบรองชนะเลิศดิวิชั่น 3

วันที่ 30 พฤษภาคม 2544

ทีมชาติไทย แข่งขันกับ ทีมชาติจีน
ผลการแข่งขันทีมชาติไทยชนะ 2 – 0

รอบชิงชนะเลิศดิวิชั่น 3

วันที่ 1 ธันวาคม 2544

ทีมชาติไทย แข่งขันกับ ทีมชาติสิงคโปร์
ผลการแข่งขันทีมชาติไทยชนะ 13 – 1

ใบบันทึกคะแนนรูปแบบการเล่น

รูปแบบการรุก

รูปแบบการรุก	ทีมคู่แข่งชั้น			
	คอสตาริกา	ฮอลแลนด์	จีน	สิงคโปร์
1. การรุกแบบ 2 : 2				
2. การรุกแบบ 2 : 2 : 1				
3. การรุกแบบ 3 : 1				
4. การรุกแบบ 1 : 3				
5. การรุกแบบ 1 : 2 : 1				
6. การรุกแบบ 1 : 1 : 2				
รวม				

ใบบันทึกคะแนนรูปแบบการเล่น

รูปแบบการป้องกัน

รูปแบบการป้องกัน	ทีมคู่แข่งชั้น			
	คอสตาริกา	ฮอลแลนด์	จีน	สิงคโปร์
1. การป้องกันแบบคนต่อคน				
2. การป้องกันแบบแบ่งเขตหรือโซน				
2.1 การป้องกันแบบโซน 2 : 2				
2.2 การป้องกันแบบโซน 1 : 3				
3. การป้องกันแบบผสม				
รวม				

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายกิตติมงคล สุธเลิศ
วัน เดือน ปี เกิด 20 เมษายน พ.ศ. 2518
สถานที่เกิด อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 10 หมู่ 5 ถ.เทศบาล 2 ต.ม่วงสามสิบ อ.ม่วงสามสิบ
จ.อุบลราชธานี 34140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2530 ชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนม่วงสามสิบ
(อำนวยการโดย) อ.ม่วงสามสิบ จ.อุบลราชธานี

พ.ศ. 2533 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

พ.ศ. 2536 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

พ.ศ. 2543 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2546 การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร